

סדר הקהל

שיתקיים

במוצאי יום טוב ראשון של חג הסוכות

במוצאי שנת השמיטה

בבית המקדש

עם מלך המשיח

יתקיים בעזרה"ת בשנים הבעל"ט

(תשע"ו) ✧ תשפ"ג ✧ תש"צ ✧ תשצ"ז ✧ וכו'

מצוות הקהל

דברים פרק ל"א פסוקים י"א-י"ג

וַיִּצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ | שִׁבְעַ שָׁנִים בְּמַעַד שָׁנָה
הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסְּכּוֹת: בָּבוֹא כָּל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד
כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאַזְנוֹתָם: הַקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף
וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
וּבְנִיָּהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאֶה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

הלכות הקהל

רמב"ם הלכות חגיגה פרק ג'

א. מצות עשה להקהיל כל ישראל אנשים ונשים וטף בכל מוצאי שמיטה בעלותם לרגל ולקרות באזניהם מן התורה פרשיות שהן מזרזות אותן במצות ומחזקות ידיהם בדת האמת. שנאמר (דברים לא י) 'מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות' (דברים לא יא) 'בבוא כל ישראל לראות' וגו' (דברים לא יב) 'הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך' וגו'.

ב. כל הפטור מן הראייה פטור ממצות הקהל חוץ מן הנשים והטף והערל. אבל הטמא פטור ממצות הקהל שנאמר (דברים לא יא) 'בבוא כל ישראל' וזה אינו ראוי לביאה. והדבר ברור שהטומטום והאנדרוגינוס חייבין שהרי הנשים חייבות:

ג. אימתי היו קורין. במוצאי יום טוב הראשון של חג הסכות שהוא תחילת ימי חולו של מועד של שנה שמינית. והמלך הוא שיקרא באזניהם. ובעזרת הנשים היו קורין. וקורא כשהוא יושב ואם קרא מעומד הרי זה משובת. מהיכן הוא קורא מתחילת חומש אלה הדברים עד סוף פרשת 'שמע' ומדלג ל'והיה אם שמוע' וגו' (דברים יא יג) ומדלג ל'עשר תעשר' (דברים יד כב) וקורא מ'עשר תעשר' על הסדר עד סוף ברכות וקללות עד (דברים כח סט) 'מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב' ופוסק:

ד. כיצד הוא קורא תוקעין בחצוצרות בכל ירושלים כדי להקהיל את העם. ומביאין בימה גדולה ושל עץ היתה ומעמידין אותה באמצע עזרת נשים והמלך עולה ויושב עליה כדי שישמעו קריאתו וכל ישראל העולים לחג מתקבצין

סביביו. וחזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנו לסגן וסגן לכהן גדול וכהן גדול למלך כדי להדרו ברוב בני אדם. והמלך מקבלו כשהוא עומד ואם רצה ישב ופותח ורואה ומברך כדרך שמברך כל קורא בתורה בבית הכנסת. וקורא הפרשיות שאמרנו עד שהוא גומר וגולל ומברך לאחריה כדרך שמברכין בבתי כנסיות ומוסיף שבע ברכות ואלו הן. רצה ה' אלהינו בעמך ישראל וכו' מודים אנחנו לך וכו'. אתה בחרתנו מכל העמים וכו'. עד מקדש ישראל והזמנים כדרך שמברכין בתפלה. הרי שלש ברכות כמטבען. רביעית מתפלל על המקדש שיעמוד וחיותם בה בא"י השוכן בציון. חמישית מתפלל על ישראל שתעמוד מלכותם וחיותם בה הבוחר בישראל. ששית מתפלל על הכהנים שירצה האל עבודתם וחיותם בה בא"י מקדש הכהנים. שביעית מתחנן ומתפלל בה כפי מה שהוא יכול וחיותם בה הושע ה' את עמך ישראל שעמך צריכין להושע בא"י שומע תפלה:

ה. הקריאה והברכות בלשון הקדש. שנאמר (דברים לא יא) 'תקרא את התורה הזאת' בלשונה אע"פ שיש שם לוועזות:

ו. וגרים שאינן מכירין חייבין להכין לבם ולהקשיב אזנם לשמוע באימה ויראה וגילה ברעדה כיום שניתנה בו בסיני. אפילו חכמים גדולים שיודעים כל התורה כולה חייבין לשמוע בכוונה גדולה יתרה. ומי שאינו יכול לשמוע מכוין לבו לקריאה זו שלא קבעה הכתוב אלא לחזק דת האמת ויראה עצמו כאילו עתה נצטווה בה ומפי הגבורה שומעה. שהמלך שליח הוא להשמיע דברי האל:

ז. יום הקהל שחל להיות בשבת מאחרין אותו לאחר השבת. מפני תקיעת החצוצרות והתחינות שאינן דוחין את השבת:

סדר מצוות הקהל

במוצאי יום טוב הראשון של חג הסוכות במוצאי שנת השמיטה הוא ההקהל, כמו שכתוב בתורה, 'מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות בבוא כל ישראל לראות' וגו' 'הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך' וגו'.

הכהנים תוקעין בחצוצרות בכל ירושלים כדי להקהיל את העם. מביאין בימה גדולה של עץ ומעמידין אותה באמצע עזרת נשים בבית המקדש.

חזן הכנסת נוטל את הספר תורה,

ונותן את הספר תורה לראש הכנסת,

וראש הכנסת נותן את הספר תורה לסגן,

והסגן נותן את הספר תורה לכהן גדול,

והכהן גדול נותן את הספר תורה למלך המשיח.

המלך המשיח מקבל את הספר תורה כשהוא עומד, ואם רוצה יכול להתיישב.

המלך פותח את הספר תורה, ומביט במקום שהולך לקרוא,
ומברך:

המלך: בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:
והקהל עונים: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
והמלך חוזר: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

והמלך מברך:

אֲבָרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים

א. נוסח הברכה בגמ' תענית ט"ז: ונפסק ברמב"ם הלכות תענית ד' ט"ו, שכל ברכה בבית המקדש אומרים 'ברוך אתה ה' אלקינו אלקי ישראל מן העולם ועד העולם', ועונים אחר כך בשכמל"ו.

וז"ל הגמרא בתענית (טז:): כמה דברים אמורים בגבולין אבל במקדש אינו כן לפי שאין עונין אמן במקדש ומניין שאין עונין אמן במקדש שנאמר (נחמיה ט ה) קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה יכול על כל ברכות כולן לא תהא אלא תהלה אחת ת"ל ומרומם על כל ברכה ותהלה על כל ברכה תן לו תהלה ואלא במקדש מהו אומר ברוך ה' אלהים אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וחזן הכנסת אומר להם תקעו הכהנים בני אהרן תקעו וחזר ואומר מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך ה' אלהי ישראל וזכר הנשכחות והם עונים אחריו בשכמל"ו וחזן הכנסת אומר להם הריעו הכהנים בני אהרן הריעו וכו' וכן בכל ברכה וברכה באחת אומר תקעו ובאחת אומר הריעו עד שגומר את כולן וכך הנהיג ר' חלפתא בצפורי ור' חנניה בן תרדיון בסיכני וכשבא דבר

לפני חכמים אמרו לא היו נוהגין כן אלא בשערי מזרח ובהר הבית ואית דאמרי כדתניא אומר לפניהן עשרים וארבע ברכות שמונה עשרה שבכל יום ומוסיף עליהן עוד שש ואותן שש היכן אומרין בין גואל לרופא חולי ומאריך בגאולה והן עונין אחריו אמן על כל ברכה וברכה וכך היו נוהגין בגבולין אבל במקדש היו אומרים ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל ולא היו עונין אחריו אמן וכל כך למה לפי שאין עונין אמן במקדש ומניין שאין עונין אמן במקדש שנאמר קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו (את) שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה על כל ברכה וברכה תן לו תהלה: תנו רבנן על הראשונות הוא אומר ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וחזן הכנסת אומר תקעו כהנים תקעו וחזר ואומר מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה (והן תוקעין ומריעין ותוקעין) ועל השניה הוא אומר ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וחזן הכנסת אומר הריעו בני אהרן הריעו ואומר מי שענה את אבותינו על ים סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה והם מריעין ותוקעין ומריעין וכן בכל ברכה וברכה באחת אומר תקעו ובאחת אומר הריעו עד שיגמור את הברכות כולן וכך הנהיג ר' חלפתא בצפורי ור' חנניה בן תרדיון בסיכני וכשבא דבר אצל חכמים אמרו לא היו נוהגין כן אלא בשערי מזרח ובהר הבית.

וז"ל רש"י (שם): בד"א. דהן עונין אחריו אמן בגבולין: אבל במקדש. אומר אותו הזקן לאחר הפרשיות מי שענה את אברהם הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה בא"י אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל והן עונים אחריו בשכמל"ו וכן בכל ברכות שבמקדש: לפי שאין עונין אמן במקדש. כדיליף לקמן מקרא: מניין שאין עונין אמן במקדש. דכתיב בתפלת עזרא בבית שני קומו וברכו את ה' אלהיכם והיינו ברוך ה' אלהי ישראל כו': ויברכו שם כבודך. היינו שעונין אחריו בשכמל"ו כך הוא הפסוק ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: ה"ג יכול על כל הברכות כולן תהלה אחת ת"ל על כל ברכה על כל ברכה תן לו תהלה: חזן הכנסת. לא אותו זקן ניהו וחזר חזן הכנסת ואומר להן מי שענה כו' אע"פ שאמרו אותו זקן: כשמריעין. תחלה הוא אומר להן הריעו בני אהרן וכשתוקעין תחלה הוא אומר להן תקעו בני אהרן כו': וכך הנהיג. כל מנהג זה רבי חלפתא בצפורי: לא היו נוהגין כך. שיהו עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד אלא עונין אמן בגבולין: ואית דאמרי כדתני' כו'. כלומר ואיכא דמתני הכי: וכן הנהיג. מנהג זה אמקדש קאי.

וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ נֹתֵן הַתּוֹרָה:

השומעים עונים:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וז"ל הרמב"ם (הלכות תענית ד טו-יז): כשהיו מתפללין על הסדר הזה בירושלים היו מתכנסין להר הבית כנגד שער המזרח ומתפללין כסדר הזה. וכשמגיע שליח צבור לומר מי שענה את אברהם אומר ברוך אתה ה' אלהינו אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך אתה ה' גואל ישראל. והן עונין אחרי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. וחזן הכנסת אומר לתוקעים תקעו בני אהרן תקעו. וחזן המתפלל ואומר מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה ואחר כך תוקעין הכהנים ומריעין ותוקעין. וכן בברכה השנייה לזו שהיא ראשונה מן השש שמוסיף חותם בה ברוך ה' אלהים אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך אתה ה' זוכר הנשכחות. והן עונין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. וחזן הכנסת אומר להן הריעו בני אהרן הריעו. וחזן שליח צבור ואומר מי שענה את משה ואבותינו על ים סוף הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה ואחר כך מריעין ותוקעין ומריעין. וכן על כל ברכה וברכה באחת אומר תקעו ובאחת אומר הריעו עד שיגמור כל שבע הברכות. ונמצאו הכהנים פעם תוקעין ומריעין ותוקעין. ופעם מריעין ותוקעין ומריעין שבע פעמים. ואין עושים הסדר זה אלא בהר הבית בלבד. וכשהן תוקעין ומריעין שם תוקעין בחצוצרות ובשופר כאחת כמו שאמרנו.

(הערה לנוסח כל הברכות בבית המקדש: סיום הברכות האם מסיימים בנוסח 'לקבל את הדם' או 'לקבל את דם הזבח' או 'לקבל את דם הפסח' או 'לקבל הדם במזרק' או 'לקבל את דם הפסח בכלי' וכדומה עוד אופנים על כל הפרטים היוצאים מכך, עדיין לא הוכרע, וכן השאלה על איזה עבודות מברכים ועל איזה אין מברכים ג"כ עדיין לא הוכרע, ונמתין עד אשר יבררנהו גדולי התורה, או עד שיורו בה משיח צדקנו והסנהדרין, בב"א).

וקורא המלך בתחילה, מהתחלת חומש דברים עד סוף פרשת
'שמע':

דברים פרק א

א אֱלֹהִים הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר
הִירְדֵּן בְּמִדְבָּר בְּעֶרְבָה מִזֶּה סוֹף בֵּין-פָּאָרָן וּבֵין-תַּפֵּל וְלִבְנֵי
וַחֲצִרַת וְדִי זֶהֱבִי: ב אַחַד עָשָׂר יוֹם מִחֲרַב דֶּרֶךְ הַר-שִׁעִיר
עַד קָדֵשׁ בָּרְנֶעֶ: ג וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַּעֲשֻׁתִי-עָשָׂר חֹדֶשׁ
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים: ד אַחֲרַי הִפְתּוּ אֶת סִיחֵן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבּוֹן וְאֵת עֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב
בַּעֲשֻׁתָרַת בְּאֲדָרָעִי: ה בְּעֶבֶר הִירְדֵּן בְּאַרְץ מוֹאָב הוֹאִיל
מֹשֶׁה בְּאֵר אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר: ו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר
אֵלֵינוּ בְּחֶרֶב לֵאמֹר רַב-לָכֶם שָׁבַת בְּהַר הַזֶּה: ז פָּנּוּ | וְסַעֲוּ
לָכֶם וּבֵאוּ הֵרָה הָאֲמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׂכֵנָיו בְּעֶרְבָה בְּהַר
וּבְשִׁפְלָה וּבְנֶגֶב וּבְחִוֵּף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹנוֹן
עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל גְּהַר-פָּרָת: ח רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם
אֶת-הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְתִּיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם

אֲחֲרֵיהֶם: ט וְאָמַר אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר לֹא-אוֹכֵל
לְבִדִּי שָׂאת אֶתְכֶם: י יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם
הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יא יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסָּף
עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶּף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:
יב אֵיכָה אֲשָׂא לְבִדִּי טִרְחָכֶם וּמִשְׁאָכֶם וְרִיבְכֶם: יג הִבּוּ לָכֶם
אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנַבְנִים וַיִּדְעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם
בְּרֹאשֵׁיכֶם: יד וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב-הַדִּבֶּר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ
לַעֲשׂוֹת: טו וְאָקַח אֶת-רֹאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וַיִּדְעִים וְאָתַן אוֹתָם רֹאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֱלֹפִים וְשְׂרֵי
מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם: טז
וְאַצִּוֶּה אֶת-שְׁפָטֵיכֶם בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר שְׁמַע בֵּין-אֲחֵיכֶם
וּשְׁפָטְתֶם צֶדֶק בֵּין-אִישׁ וּבֵין-אֲחִיו וּבֵין גֵּרוֹ: יז לֹא-תִכְּלוּ
פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט כִּקְטֹן כִּגְדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תִגְוְרוּ מִפָּנֵי-אִישׁ
כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֱלֹהִים הוּא וְהַדִּבֶּר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִפֶּם
תִּקְרְבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו: יח וְאַצִּוֶּה אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִיא אֶת
כָּל-הַדִּבְרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: יט וְנִסַּע מִחֶרֶב וּנְלַךְ אֶת
כָּל-הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רִאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר
הָאֶמְרִי כַּאֲשֶׁר צִוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָנוּ וְנָבֹא עַד קִדְשׁ

בְּרַנֵּעַ: ^א וְאָמַר אֲלֵכֶם בָּאתֶם עַד־הֵרָה אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: ^{בא} רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ
 אֶת־הָאָרֶץ עָלֶיהָ רֹשׁ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ
 אֶל־תִּירָא וְאֶל־תַּחַת: ^{בב} וּתְקַרְבוּן אֵלַי כָּלכֶם וּתְאָמְרוּ
 נִשְׁלַחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וַיַּחֲפְרוּ־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ
 אֹתָנוּ דָּבַר אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלָה־בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר
 נִבְּא אֱלִיהֶן: ^{בג} וַיֵּיטֵב בְּעֵינַי הַדְּבָר וְאֶקְחָ מִכֶּם שְׁנַיִם עֲשָׂר
 אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְט: ^{בד} וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ הַהֶרֶה וַיִּבְּאוּ
 עַד־נַחַל אֲשַׁכֵּל וַיַּרְגְּלוּ אֹתָהּ: ^{כה} וַיִּקְחוּ בִידֵם מִפְּרֵי הָאָרֶץ
 וַיֹּרְדוּ אֵלֵינוּ וַיֵּשְׁבוּ אֹתָנוּ דָּבַר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: ^{כו} וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלֹת וּתִמְרוּ
 אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{כז} וּתְרַגְּנוּ בְּאֵהָלֵיכֶם וּתֹאמְרוּ
 בְּשִׁנְאֵת יְהוָה אֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת אֹתָנוּ
 בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ: ^{כח} אָנֹכָה | אֲנַחֲנוּ עָלִים אַחֲרֵינוּ
 הַמָּסוּ אֶת־לִבִּבָנוּ לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וְרֹם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת
 וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם: ^{כט} וְאָמַר
 אֲלֵכֶם לֹא־תַעְרִצוּן וְלֹא־תִירָאוּן מֵהֶם: ^ל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הִהְלִךְ לְפָנֵיכֶם הוּא יִלְחֶם לָכֶם כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֹתְכֶם

במצרים לעיניכם: לא ובמדבר אשר ראית אשר נשאך
יהוה אלהיך כאשר ישא-איש את-בנו בכל-הדרך אשר
הלכתם עד-באכם עד-המקום הזה: לב ובדבר הזה אינכם
מאמינים ביהוה אלהיכם: לג תהלך לפניכם בדרך לתור
לכם מקום לחנותכם באש | לילה לראתכם בדרך אשר
תלכו-בה ובענן יומם: לד וישמע יהוה את-קול דבריכם
ויקצף וישבע לאמר: לה אם-יראה איש באנשים האלה
הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבותיכם: לו זולתי כלב בן-יפנה הוא יראנה ולו-אתן
את-הארץ אשר דרך-בה ולבנו יען אשר מלא אחרי
יהוה: לו גם-כִּי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם-אתה
לא-תבא שם: לח יהושע בן-נון העמד לפניך הוא יבא
שמה אתו תזק כִּי-הוא ינחלנה את-ישראל: לט וטפכם
אשר אמרתם לבו יהיה וכניכם אשר לא-ידעו היום טוב
ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: מ ואתם
פנו לכם וסעו המדברה דרך ים-סוף: מא ותענו | ותאמרו
אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר-צונו
יהוה אלהינו ותחגרו איש את-כלי מלחמתו ותהינו

לַעֲלֹת הַהֶרֶה: ^{מב} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲמַר לָהֶם לֹא תַעֲלֹוּ
 וְלֹא־תִלְחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקֶרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֲבִיכֶם:
^{מג} וְאִדְבַּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וּתְמָרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וּתְזַדּוּ
 וּתַעֲלֹוּ הַהֶרֶה: ^{מד} וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא
 לִקְרֹאתְכֶם וַיְרִדְפוּ אֹתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיִּכְתּוּ
 אֹתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֲרָמָה: ^{מה} וַתֵּשְׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה
 וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקִלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם: ^{מו} וַתֵּשְׁבוּ
 בְּקֹדֶשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם:

דברים פרק ב

א וַנִּפֹּן וַנִּסָּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי
 וַנִּסָּב אֶת־הַר־שַׁעִיר יָמִים רַבִּים: ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר: ג רַב־לָכֶם סָב אֶת־הַהָר הַזֶּה פָּנוּ לָכֶם צָפֹנָה: ד
 וְאֶת־הָעַם צֹו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגִבּוֹל אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֲשׂוֹ
 הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וַנִּשְׁמַרְתֶּם מְאֹד: ה
 אֶל־תִּתְּגְרוּ בָם כִּי לֹא־אַתֶּן לָכֶם מֵאֲרָצָם עַד מִדְּרָךְ
 כַּף־רֶגֶל כִּי־יִרְשָׁה לַעֲשׂוֹ נָתַתִּי אֶת־הָר שַׁעִיר: ו אֲכַל
 תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתָם בַּכֶּסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְגַם־מִיָּם תִּכְרוּ מֵאֲתָם בַּכֶּסֶף

וַשְׁתִּיתֶם: ֶ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדָיִךָ יִדַּע
 לְכַתֹּבְךָ אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זָה | אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דְבָר: ֶ וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אֲחֵינוּ בְּנֵי
 עֲשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר מִדְרֹךְ הָעֲרֵבָה מֵאִילָת וּמַעְצֵינָן
 גָּבְרוּ וַנִּפֹּן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְבָּר מוֹאָב: ֶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 אֶל־תֵּצֵר אֶת־מוֹאָב וְאֶל־תִּתְּגֵר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֶתֶּן לָךְ
 מֵאֶרְצוֹ יִרְשָׁה כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יִרְשָׁה: ֶ הָאֲמִים
 לְפָנַי יֵשְׁבוּ בָּהָ עַם גָּדוֹל וְרַב וְרַם פְּעֻנְקִים: ֶ רָפְאִים
 יִחְשְׁבוּ אֶרְ־הֶם פְּעֻנְקִים וְהַמֶּאֱבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֲמִים: ֶ
 וּבְשַׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנַי וּבְנֵי עֲשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם
 מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאֶרֶץ יִרְשָׁתוֹ
 אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם: ֶ עֲתָה קָמוּ וְעָבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל
 זָרָד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחַל זָרָד: ֶ וְהַיְמָיִם אֲשֶׁר־הִלְכְּנוּ | מִקֶּדֶשׁ
 בְּרִנֵּעַ עַד אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ אֶת־נַחַל זָרָד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה
 עַד־תָּם כָּל־הַדֹּר אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם: ֶ וְגַם יִדְּ־יְהוָה הִיָּתָה בָּם לְהִמָּם מִקְרֵב
 הַמַּחְנֶה עַד תָּמָם: ֶ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 לְמוֹת מִקְרֵב הָעָם: ֶ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ֶ אֲתָה עֹבֵר

היום את־גבול מואב את־ער: י וקרבת מול בני עמון
אל־תצרים ואל־תתגר בם כי לא־אתן מארץ בני־עמון לך
ירשה כי לבני־לוט נתתיה ירשה: כ ארץ־רפאים תחשב
אף־הוא רפאים ישבו־בה לפנים והעמנים יקראו להם
ומזמנים: כא עם גדול ורב ורם פענקים וישמידם יהוה
מפניהם ויירשם וישבו תחתם: כב כאשר עשה לבני עשו
הי־שבים בשעיר אשר השמיד את־החרי מפניהם ויירשם
וישבו תחתם עד היום הנה: כג והעוים הי־שבים בתצרים
עד־עזה פפתרים היצאים מפפתר השמידם וישבו תחתם:
כד קומו סעו ועברו את־נחל ארנן ראה נתתי בידך
את־סיחון מלך־חשבון האמרי ואת־ארצו החל רש והתגר
בו מלחמה: כה היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על־פני
העמים תחת כל־השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחרו
מפניך: כו ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל־סיחון מלך
חשבון דברי שלום לאמר: כז אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול: כח אכל בפסח
תשברני ואכלתי ומים בפסח תתן־לי ושתיתי רק אעברה
ברגלי: כט כאשר עשוי־לי בני עשו הי־שבים בשעיר

והַמֹּאֲבִים הַיֹּשְׁבִים בְּעַר עַד אֲשֶׁר־אָעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: ^ל וְלֹא אָבָה סִיחֹן
מֶלֶךְ חֲשַׁבּוֹן הָעֲבָרִי בֶן כִּי־הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת־רוּחוֹ
וַאֲמִץ אֶת־לִבּוֹ לְמַעַן תִּתֵּן בְּיָדְךָ כִּיּוֹם הַזֶּה: ^{לא} וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי רְאֵה הִחַלְתִּי תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת־סִיחֹן וְאֶת־אֲרֻצּוֹ
הַחֹל רֹשׁ לְרֶשֶׁת אֶת־אֲרֻצּוֹ: ^{לב} וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתָנוּ הוּא
וְכָל־עַמּוֹ לְמִלְחָמָה יִהְיֶה: ^{לג} וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ
וַנֶּךְ אֹתוֹ וְאֶת־ (בְּנוֹ) בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ: ^{לד} וַנִּלְכֹּד
אֶת־כָּל־עֲרֵיו בְּעֵת הַהוּא וַנַּחֲרֵם אֶת־כָּל־עִיר מִתָּם וְהַנָּשִׁים
וְהַטָּף לֹא הִשְׁאֲרָנוּ שְׂרִיד: ^{לה} כִּן הִבְהִמָּה בְּנוֹנוּ לָנוּ וּשְׁלָל
הָעָרִים אֲשֶׁר לְכַדָּנוּ: ^{לו} מִעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אֲרָנָן
וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּנַחַל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר
שָׁגְבָה מִמֶּנּוּ אֶת־הַכָּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ: ^{לז} כִּן
אֶל־אֲרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא קִרְבַּת כָּל־יָד נַחַל יַבֵּק וְעָרֵי הַהָר
וְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

« וַנִּפְּן וַנַּעַל דָּרֶךְ הַבֶּשֶׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ-הַבֶּשֶׁן לִקְרֹאתָנוּ
 הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרָעִי: » ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 אֶל-תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ
 וְאֶת-אֲרָצוֹ וַעֲשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן: ג וַיִּתֶּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַם
 אֶת-עוֹג מֶלֶךְ-הַבֶּשֶׁן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וַנַּכֵּהוּ עַד-בִּלְתִּי
 הַשְׁאִיר-לוֹ שְׂרִיד: ד וַנִּלְכֹּד אֶת-כָּל-עָרָיו בְּעֵת הַהוּא לֹא
 הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא-לָקַחְנוּ מֵאֲתָם שְׁשִׁים עִיר כָּל-חֻבֵּל
 אֲרָגָב מִמְּלַכֶּת עוֹג בַּבֶּשֶׁן: ה כָּל-אֵלֶּה עָרִים בְּצִרְתָּ חוּמָה
 גְּבוּהָ דָלָתִים וּבְרִיחַ לְבַד מִעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד: ו
 וַנַּחֲרֵם אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַחֲרָם
 כָּל-עִיר מֵתָם הַנָּשִׁים וְהַטָּף: ז וְכָל-הַבְּהֵמָה וְשָׁלַל הָעָרִים
 בָּזָזְנוּ לָנוּ: ח וַנִּקָּח בְּעֵת הַהוּא אֶת-הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי
 הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בָּעֵבֶר תִּירְדֵּן מִנַּחַל אֲרֶגֶן עַד-הַר חֶרְמוֹן: ט
 צִידְנָיִם יִקְרְאוּ לְחֶרְמוֹן שְׂרִיג וְהָאֲמֹרִי יִקְרְאוּ-לוֹ שְׁגִיר: י
 כָּל ׀ עָרֵי הַמִּישׁוֹר וְכָל-הַגְּלָעַד וְכָל-הַבֶּשֶׁן עַד-סֹלְכָה
 וְאֲדָרָעִי עָרֵי מִמְּלַכֶּת עוֹג בַּבֶּשֶׁן: « כִּי רַק-עוֹג מֶלֶךְ הַבֶּשֶׁן
 נִשְׁאָר מִיֵּתֶר הַרְפָּאִים הִנֵּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרוֹזֵל הִלָּה הוּא

בְּרַבֶּת בְּנֵי עַמּוֹן תַּשֵּׁעַ אֲמוֹת אֶרְכָּה וְאַרְבַּע אֲמוֹת רַחֲבָה
 בְּאַמַּת־אִישׁ: יב וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת יִרְשׁוּנוּ בָּעֵת הַהִוא
 מִעֲרֹעַר אֲשֶׁר־עַל־גִּחַל אֲרֹנָן וְחֲצִי הַר־הַגִּלְעָד וְעָרָיו נִתְּתִי
 לְרֹאוּבֵנִי וְלַגָּדִי: יג וְיִתֵּר הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן מִמְּלֶכֶת עֹוג
 נִתְּתִי לְחֲצִי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה כָּל חֶבֶל הָאָרֶגֶב לְכָל־הַבָּשָׁן
 הַהִוא יִקְרָא אֶרֶץ רְפָאִים: יד יֵאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לָקַח
 אֶת־כָּל־חֶבֶל אֶרֶגֶב עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא
 אֹתָם עַל־שְׁמוֹ אֶת־הַבָּשָׁן חֹת יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה: טו
 וְלִמְכִיר נִתְּתִי אֶת־הַגִּלְעָד: טז וְלֹרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נִתְּתִי
 מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־גִּחַל אֲרֹנָן תּוֹךְ הַנַּחֲל וְגִבֹּל וְעַד יִבְק הַנַּחֲל
 גְבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: יז וְהָעֶרְבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגִבֹּל מִכְנָז וְעַד יָם
 הָעֶרְבָה יָם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֻׁדָּת הַפִּסְגָּה מְזֻרְחָה: יח וְאַצֹּן
 אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם
 אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אֲחֵיכֶם
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חִיל: יט רַק גְּשִׁיכֶם וְטַפְכֶם וּמִקְנֶכֶם
 יִדְּעֹתִי כִי־מִקְנֶה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נִתְּתִי לָכֶם:
 כ עַד אֲשֶׁר־יָנִית יְהוָה | לְאֲחֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־הֵם
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן

וּשְׁבַתָם אִישׁ לִירֵשֶׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם: כא וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ
 צִוִּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר עֲיִנֶיךָ הִרְאֵת אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשָׁנִי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה בֶּן־יִעֲשָׂה יְהוָה
 לְכָל־הַמְּמַלְכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה: כב לֹא תִירָאוּם כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם: כג וְאַתְּחַנֵּן אֶל־יְהוָה בָּעֵת
 הַהִוא לֵאמֹר: כד אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת
 אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֹלְךָ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וְכַגְּבוּרָתְךָ: כה
 אֶעֱבְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בָּעֹבֵר תִּירָדָן
 הֵהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֹנָן: כו וַיַּתְּעֵבֵר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא
 שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לְךָ אֶל־תּוֹסֵף דִּבֵּר אֵלַי
 עוֹד בְּדִבְרֵי הַזֶּה: כז עָלָה אֲנִי רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה
 וְצִפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר
 אֶת־תִּירְדָן הַזֶּה: כח וְצֹו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְתִזְקְהוּ וְאַמְצְהוּ
 כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: כט וַיָּנֹשֶׁב בְּגֵיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר:

« ועתה ישראל שמע אל־החקים ואל־המשפטים אשר
 אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
 את־הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: ב לא
 תספו על־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
 לשמר את־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם:
 ג עיניכם הראות את אשר־עשה יהוה בבצל פֿעור כי
 כל־האיש אשר הלך אחרי בעל־פֿעור השמידו יהוה
 אלהיך מקרבך: ד ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים
 בלכם היום: ה ראה ו למדתי אתכם חקים ומשפטים
 כ־אשר צונו יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר
 אתם באים שמה לרשתה: ו ושמרתם ועשיתם כי הוא
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את
 כל־החקים האלה ואמרו רק עם־חכם וגבון הגוי הגדול
 הזה: ז כי מי־גוי גדול אשר־לו אלהים קרבים אליו
 כיהוה אלהינו בכל־קראנו אליו: ח ומי גוי גדול אשר־לו
 חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
 נתן לפניכם היום: ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד
 פֿן־תשכח את־הדברים אשר־ראו עיניך ופֿן־יסורו

מִלְבַבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בְנֶיךָ: ־ יוֹם
אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֶרֶב בְּאֶמֶר יְהוָה אֵלַי
הִקְהֵל־לִי אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַעֵם אֶת־דְּבָרִי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן
לִירְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה
וְאֶת־בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן: ־ וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן תַּחַת הַהָר וְהַהָר
בְּעַר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וְעַרְפֹּל: ־ וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים
וְתִמּוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זִוְלָתִי קוֹל: ־ וַיִּגַּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֶם עַל־שְׁנֵי
לַחֹת אֲבָנִים: ־ וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לִלְמַד אֶתְכֶם
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם אֲתֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ־ וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא
רְאִיתֶם כָּל־תִּמּוּנָה בַּיּוֹם דָּבָר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֶרֶב מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ: ־ כִּי־תִשְׁחַתּוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תִּמּוּנָת כָּל־סֶמֶל
תְּבַנִּית זָכָר אִו גִּקְבָּה: ־ תְּבַנִּית כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
תְּבַנִּית כָּל־צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוֹף בַּשָּׁמַיִם: ־ תְּבַנִּית
כָּל־רֶמֶשׂ בָּאָדָמָה תְּבַנִּית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת
לָאָרֶץ: ־ וּפֶן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשְׁמִימָה וְרֹאִית אֶת־הַשָּׁמַיִם

וְאֶת־הִירֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כָּל צִבְיַת הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָהּ
 וְהַשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעַבַּדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם
 לְכָל הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם: ^א וְאֹתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא
 אֶתְכֶם מִכּוּר הַבְּרֹזֶל מִמִּצְרַיִם לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם גִּחְלָה בְּיוֹם
 הַזֶּה: ^{כא} וַיְהִי־הָהּ הַתְּאֵנָף־בִּי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבֹרִי
 אֶת־הִירֵדָן וּלְבַלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ גִּחְלָה: ^{כב} כִּי אֲנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי
 עוֹבֵר אֶת־הִירֵדָן וְאַתֶּם עֹבְרִים וַיִּרְשָׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 הַזֹּאת: ^{כג} הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תַּמּוּנֹת כָּל אֲשֶׁר צִוָּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ^{כד} כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֶלֶה הוּא אֵל קָנָא:
^{כה} כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וְנוֹשְׁנֶתֶם בָּאָרֶץ וְהַשְׁתַּחֲתֶם
 וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תַּמּוּנֹת כָּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינַי
 יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ: ^{כו} הָעִידְתִּי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבַד תֵּאבְדוּן מֵהָרָמָעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֹתָם
 עֹבְרִים אֶת־הִירֵדָן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרִיכּוּ יָמִים עָלֶיהָ
 כִּי הַשֹּׁמֵד תִּשְׁמְדוּן: ^{כז} וְהַפִּיץ יְהוָה אֹתְכֶם בְּעַמִּים
 וְנִשְׁאַרְתֶּם מִתֵּי מִסְפָּר בְּגוֹלִים אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֹתְכֶם שָׁמָּה:

כח וְעַבַּדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר
 לא־יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּן וְלֹא יִרְיֻחוּ: כט
 וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשׁוּ
 בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: ל בָּצַר לָךְ וּמִצֵּאתָ כָּל הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבַּת עַד־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְעַתָּ
 בְּקִלּוֹ: לא כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:
 לב כִּי שָׁאֵל־נָא לְיָמִים רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן־הַיּוֹם
 אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים | אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
 וְעַד־קֵצֵה הַשָּׁמַיִם הִנֵּהיָה כְּדָבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע
 כְּמִהוּ: לג הַשְּׁמָע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ
 כַּאֲשֶׁר־שָׁמַעְתָּ אֹתָהּ וַיַּחֲי: לד אוֹ | הַנִּסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא
 לְקַחַת לָךְ גּוֹי מִקְרֹב גּוֹי בְּמִסַּת בָּאֹתָת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה
 וּבִיָּד חֲזָקָה וּבְזִרְעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֻלָּים כָּל
 אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: לה אֹתָהּ
 הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדּוֹ: לו
 מִן־הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעָךְ אֶת־קוֹל לְיִסְרְךָ וְעַל־הָאָרֶץ הִרְאָךְ
 אֶת־אֲשֵׁן הַגָּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: לו וְתַחַת כִּי

אהב את־אבותיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו
 הגדל ממצרים: ^{לח} להוריש גוים גדלים ועצמים ממך
 מפניך להביאך לתת־לך את־ארצם נחלה כיום הנה: ^{לט}
 וידעת היום והשבת אל־לבבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת אין עוד: ^מ ושמרת
 את־חקיו ואת־מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב
 לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על־האדמה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך כל־הימים: ^{מא} אז יבדיל משה שלש
 ערים בעבר תירדן מזרחה שמש: ^{מב} לגס שמה רוצח
 אשר ירצח את־רעהו בבלי־דעת והוא לא־שנא לו
 מתמל שלשם וגס אל־אחת מן־הערים האל וחי: ^{מג}
 את־בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת־ראמת
 בגלעד לגדי ואת־גולן בפשן למנששי: ^{מד} וזאת התורה
 אשר־שם משה לפני בני ישראל: ^{מה} אלה העדות והחקים
 והמשפטים אשר דבר משה אל־בני ישראל בצאתם
 ממצרים: ^{מו} בעבר תירדן בגיא מול בית פעור בארץ
 סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הפה משה
 ובני ישראל בצאתם ממצרים: ^{מז} ויירשו את־ארצו

וְאֶת־אֶרֶץ ׀ עֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן שָׁנִי מֶלְכִי הָאֲמָרִי אֲשֶׁר
 בָּעֵבֶר תִּירְדֵּן מִזְרַח שָׁמֶשׁ׃ מ״ח מְעַרְעֵר אֲשֶׁר עַל־שִׁפְת־נַחַל
 אֲרֶנָּן וְעַד־הַר שִׂיאָן הוּא חֲרָמוֹן׃ מ״ט וְכָל־הָעֲרֵבָה עֵבֶר
 תִּירְדֵּן מִזְרַחָהּ וְעַד יָם הָעֲרֵבָה תַּחַת אֲשֶׁדֶת הַפִּסְגָּה׃

דברים פרק ה

« וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֲקִנִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר
 בְּאָזְנוֹכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃ ב׃ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כִּרְתָּ עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֵב׃ ג׃ לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כִּרְתָּ
 יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנֻחֲנוּ אֵלֶּה פֹה הַיּוֹם
 כָּלָנוּ חַיִּים׃ ד׃ פָּנִים ׀ בְּפָנִים דֹּבֵר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מְתוֹךְ
 הָאֵשׁ׃ ה׃ אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהוּא לְהִגִּיד
 לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יֵרְאֹתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם
 בְּהָר לֵאמֹר׃ ו׃ אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ ז׃ לֹא יִהְיֶה־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 עַל־פָּנַי׃ ח׃ לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל ׀ כָּל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
 ׀ מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀ מִתַּחַת

לְאָרֶץ: ט לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עוֹן אֲבוֹת עַל־בְּנִים וְעַל־שִׁלְשִׁים
 וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָאִי: י וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֱהָבִי
 וּלְשִׁמְרִי (מִצּוֹתוֹ) מִצּוֹתַי: יא לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ
 לְשׁוֹא: יב שְׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ פֶּאֶשֶׁר צִוָּךְ |
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: יג שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכָתְךָ: יד
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת | לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
 כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ־וְאִמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ
 וַחֲמֹרְךָ וְכָל־בְּהֶמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ
 עַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ כָּמוֹךָ: טו וְזָכַרְתָּ כִּי־עֹבֵד הָיִיתָ | בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה
 עַל־פִּן צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת: טז כִּפְדּוֹ
 אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ פֶּאֶשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן |
 יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ וּלְמַעַן יֵיטֵב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: יז לֹא תִרְצָח: וְלֹא תִנָּאֵף: וְלֹא תִגְנֹב: וְלֹא
 תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עַד שׁוֹא: יח וְלֹא תַחְמֹד אִשְׁתִּי רַעְיוֹלָא
 תַתְּאוּהָ בֵּית רַעֲךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכָל

אֲשֶׁר לְרַעְךָ: יט אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־כָּל־קְהֵלְכֶם בְּהָר מִתֹּךְ הָאֵשׁ הָעֲנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גָּדוֹל
וְלֹא יָסָף וַיִּכְתֹּבֶם עַל־שָׁנִי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֶּנָּם אֵלַי: כ וַיְהִי
כַּשְׁמַעְכֶּם אֶת־הַקּוֹל מִתֹּךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בַּעַר בָּאֵשׁ
וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם: כא וַתֹּאמְרוּ הֵן
הָרָאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־גְּדֻלּוֹ וְאֶת־קוֹלוֹ שִׁמְעָנוּ
מִתֹּךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יִדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
וַחֲזִי: כב וַעֲתָה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכִלְנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
אִם־יִסָּפִים | אֲנַחְנוּ לְשָׁמַע אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד
וּמִתְּנוּ: כג כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים
מִדְּבַר מִתֹּךְ־הָאֵשׁ כָּמָנוּ וַיַּחֲזִי: כד קָרַב אַתָּה וְשָׁמַע אֶת
כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה | תִּדְבֹּר אֵלֵינוּ אֶת
כָּל־אֲשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשִׁמְעָנוּ וְעֲשִׂינוּ: כה
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרְכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי שְׁמָעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ
הֵיטִיבוּ כָל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ: כו מִי־יִתֶּן וְהָיָה לְבָבְכֶם זֶה לָהֶם
לִירְאָה אֹתִי וּלְשָׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי כָל־הַיָּמִים לַמַּעַן יֵיטֵב
לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם: כז לָךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם

לְאַהֲלֵיכֶם: כח וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עֹמְדִי וְאִדְבַּרְהָ אֵלַיִךְ אֶת
 כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשָׁפְטִים אֲשֶׁר תִּלְמָדֶם וַעֲשׂוּ
 בָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ: כט וְשִׁמְרַתֶּם לַעֲשׂוֹת
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם לֹא תִסְרוּ יְמִינִי וּשְׁמָאֵל:
 ל בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן
 תַּחְיִיוֹן וְטוֹב לָכֶם וְהֶאֱרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן:

דברים פרק ו

א וְנָתַת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשָׁפְטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֲתָכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ב לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר
 אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ אֶתָּה וּבִנְךָ
 וּבֶן־בִּנְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ: ג וּשְׁמַעַת
 יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבוֹן
 מֵאֵד כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
 וּדְבָשׁ: ד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: ה
 וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּכָהּ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל־מְאֹדְךָ: ו וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם

על-לבבך: ^ז ושונתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: ^ח וקשרתם לאות
עליך והיו לטטפת בין עיניך: ^ט וכתבתם על-מזוזות
ביתך ובשעריך:

ומדלג המלך עד פרשת 'והיה אם שמוע', וקורא פרשה זו:

^{יג} והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל-לבבכם ובכל-נפשכם: ^{יד} ונתתי מטר-ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ^{טו} ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: ^{טז} השמרן לכם פן
יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם
להם: ^{יז} וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה
מטר והאדמה לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ^{יח} ושמעתם את-דברי
אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות

על־יְדֹכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֲיֻנֵיכֶם: יט וְלִמְדַתֶּם אֹתָם
אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: כ וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
כא לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

ומדלג המלך עד 'עשר תעשר', וממשיך וקורא עד 'מלבד הברית
אשר כרת אתם בחורב':

כב עֲשֹׂר תַעֲשֹׂר אֶת כָּל־תְּבוּאֹת זֶרַעַךְ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה
שָׁנָה: כג וְאַכַּלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחָר
לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם מַעֲשֵׂר דִּגְגְּךָ תִּירֹשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ וּבְכֹרֹת
בְּקִרְךָ וּצְאֻנְךָ לְמַעַן תִּלְמֹד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כָּל־הַיָּמִים: כד וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאתוֹ
כִּי־יִרְתַּק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם
שְׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כה וְנָתַתָּה בַּכֶּסֶף וּצְרַתָּ

הַפֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְתָּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בּוֹ: ^{כו} וְנָתַתָּה הַפֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר־תֵּאָוֶה בַּפֶּשֶׁךְ בְּבִקְרָךְ וּבְצֹאֲךָ
 וּבֵיִין וּבַשָּׂכָר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ בַּפֶּשֶׁךְ וְאָכַלְתָּ שָׂם לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמַּחְתָּ אֹתָהּ וּבֵיתְךָ: ^{כז} וְהָלוּי אֲשֶׁר־בַּשְּׁעָרֶיךָ
 לֹא תַעֲזֹבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ: ^{כח} מִקְצֵה |
 שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִיא
 וְהִנַּחְתָּ בַּשְּׁעָרֶיךָ: ^{כט} וּבָא הָלוֹי כִּי אֵין־לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ
 וְהִגֵּר וְהִיתוֹם וְהֵאֱלַמְנָה אֲשֶׁר בַּשְּׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשִׁבְעוּ
 לַמֶּעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

דברים פרק טו

« מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה: ^א וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה
 שְׁמוֹט כָּל־בָּעַל מַשֶּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂה בְרַעְיוֹ לֹא־יִגָּשׁ
 אֶת־רַעְיוֹ וְאֶת־אֲחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה: ^ב אֶת־הַנִּכְרִי
 תִּגָּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ אֶת־אֲחִיךָ תִּשְׁמַט יָדְךָ: ^ג אֲפָס כִּי
 לֹא יִהְיֶה־בְּךָ אֲבִיּוֹן כִּי־בִרְךָ יִבְרַכְךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן־לָּךְ גִּחְלָה לְרִשְׁתָּהּ: ^ד כִּן אִם־שָׁמֹעַ
 תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה

הזאת אשר אנכי מצוה היום: ^ו כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ
בְּאִשֶּׁר דִּבֶּר־לְךָ וְהֶעֱבַטְתָּ גוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ: ^ז כִּי־יְהוָה בְּךָ אֲבִיוֹן
מֵאַחַד אֶחָיִךְ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ לֹא תֵאמָר אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאֶחָיִךְ
הָאֲבִיוֹן: ^ח כִּי־פָתַח תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהֶעֱבַט תַּעֲבִיטֵנּוּ דֵּי
מַחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יִחְסֹר לוֹ: ^ט הַשְׁמַר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דִבַּר
עִם־לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קִרְבָּה שְׁנַת־הַשָּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
וְרָעָה עֵינֶךָ בְּאֶחָיִךְ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקִרָּא עָלֶיךָ
אֱלֹהֵי הוּא וְהָיָה בְּךָ חֲטָא: ^י נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע לִבְּךָ
בְּתִתֵּן לוֹ כִּי בְּגִלְלָל ^א הַדִּבָּר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ: ^ב כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיוֹן
מִקֵּרֵב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצֻוֶּה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח
אֶת־יָדְךָ לְאֶחָיִךְ לְעֹנִיךָ וּלְאֲבִינֶךָ בְּאַרְצְךָ: ^ג כִּי־יִמְכֹר לְךָ
אֶחָיִךְ הָעֶבְרִי אוֹ הָעֶבְרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה
הַשְּׁבִיעֹת תִּשְׁלַחֵנּוּ חֲפָשִׁי מֵעֶמְךָ: ^ד וְכִי־תִשְׁלַחֵנּוּ חֲפָשִׁי
מֵעֶמְךָ לֹא תִשְׁלַחֵנּוּ רִיקָם: ^ה הָעֹנִיִּק תַּעֲנִיֵּק לוֹ מִצֵּאֲנֶךָ
וּמִגֶּרְנֶךָ וּמִיָּקְבֶּךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן־לוֹ: ^ו

וזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶיךָ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: ^ט וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ
 אֵלֶיךָ לֹא אֵצֶא מִעַמְּךָ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לִי
 עִמָּךְ: ^י וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְּאָזְנוֹ וּבִדְלָת וְהָיָה לְךָ
 עֶבֶד עוֹלָם וְאִף לְאַמְתְּךָ תַעֲשֶׂה־כֵּן: ^{יח} לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ
 בְּשַׁלְחְךָ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מִעַמְּךָ כִּי מִשְׁנֵה שָׂכָר שָׂכִיר עֲבָדְךָ
 שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִרְכֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה: ^{יט}
 כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךָ וּבְצֹאֲנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדֹּשׁ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכְרְ שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגַּז בְּכוֹר
 צֹאֲנֶךָ: ^כ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שְׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֹתָהּ וּבֵיתְךָ: ^{כא} וְכִי־יִהְיֶה בּוֹ מוֹם פֶּסֶחַ
 אוֹ עוֹר כֹּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: ^{כב}
 בְּשַׁעְרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יַחְדָּו כַּצִּבִּי וְכֹאֵיל: ^{כג} רַק
 אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמָּיִם:

דברים פרק טז

א שָׁמֹר אֶת־חֲדָשׁ הָאָבִיב וְעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
 בְּחֲדָשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה: ^ב

וּזְבַחַת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֵאן וּבְקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: ג לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֲמִץ שְׁבַעַת יָמִים
תֹּאכַל־עָלָיו מִצֹּת לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֲפוּזוֹן יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ: ד וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שְׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שְׁבַעַת יָמִים
וְלֹא־יֵלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן
לְבִקְרֶ: ה לֹא תוֹכַל לִזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: ו כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח
בָּעֶרֶב כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: ז וּבִשְׁלֹת
וְאִכְלֹת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בְּבִקְרֶ
וְהִלַּכְתָּ לְאַהֲלֶיךָ: ח עֲשֵׂת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עֲצֹרָת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: ט
שְׁבַעַת שְׁבַעַת תִּסְפֹּר־לְךָ מִהֲתַל חֲרָמֶשׁ בַּקָּמָה תִּתַּל לִסְפֹּר
שְׁבַעַת שְׁבַעוֹת: י וְעֲשִׂיתָ חֹג שְׁבַעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֹּת
גִּדְבַת יֶדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: יא
וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ
וְאִמְתְּךָ וְהַלּוּי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיִּתּוֹם וְהָאֵלְמָנָה

אֲשֶׁר בְּקֶרֶבְךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ
שָׁם: י וְנִכְרַתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בַּמִּצְרִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ
אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: יי תָּג הִסְכַּת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים
בְּאַסְפֹּךְ מִגֶּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ: יד וְשָׁמַחְתָּ בַּחֲגֹךָ אֹתָהּ וּבִגְנֶךָ וּבְתֶךָ
וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ: טו שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאֹתֶיךָ
וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אִךְ שְׂמֵחַ: טז שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים |
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פָּנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחָג הַמִּצּוֹת וּבְחָג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחָג הַסִּכּוֹת וְלֹא
יֵרָאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה רִיקָם: יז אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ: יח שְׂפָטִים וְשִׁטְרִים תִּתֵּן־לָךְ
בְּכָל־שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וּשְׂפָטוֹ
אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק: יט לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִכִּיר פָּנִים
וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲזוֹר עֵינַי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרִי
צַדִּיקָם: כ צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּתְּחִיל וַיִּרְשֶׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: כא לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה

כִּלְעֵץ אֵצֶל מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-לָּךְ: כב
וּלְאַתָּקִים לָךְ מִצֵּבָה אֲשֶׁר שָׁנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

דברים פרק יז

« לְאַתָּזִיבְחָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֵׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם
כָּל דְּבַר רָע כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא: » כ
בְּקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ
אֶן-אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת-הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר
בְּרִיתוֹ: » וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וּלְשִׁמְשׁ | אֵן לִירֵחַ אֵן לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר
לְאַצּוּיָתִי: » וְהִגַּד-לָךְ וְשָׁמַעְתָּ וְדַרְשַׁתָּ הַיָּטִב וְהֵנָּה אִמָּת
נִכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: » וְהוֹצֵאתָ
אֶת-הָאִישׁ הַהוּא אֹן אֶת-הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת-הַדָּבָר הַרַע הַזֶּה אֶל-שְׁעָרֶיךָ אֶת-הָאִישׁ אֹן אֶת-הָאִשָּׁה
וּסְקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ: » עַל-פִּי | שְׁנַיִם עֲדִים אֹן שְׁלֹשָׁה
עֲדִים יוֹמַת הַמָּוֶת לֹא יוֹמַת עַל-פִּי עַד אַחֵד: » יָד הָעֲדִים
תִּהְיֶה-בּוֹ בְּרָאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וַיָּד כָּל-הָעָם בְּאַחֲרָנָה וּבַעֲרַת
הָרַע מִקִּרְבְּךָ: » כִּי יִפְּלֹא מִמֶּךָ דְּבָר לְמִשְׁפָּט בֵּין-דָּם |

לדֹם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין נָגַע לְנָגַע דְּבַר־י רִיבֹת בְּשַׁעֲרֶיךָ
וּקְמַת וְעֲלִית אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: 8
וּבֵאתָ אֶל־הַכְּהֹנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים
הֵהָם וְדַרְשֵׁתָּ וְהִגִּידוּ לָךְ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: 9 וְעָשִׂיתָ
עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יֹרֹךְ: 10 עַל־פִּי הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר יֹרֹךְ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא
תִסּוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל: 11 וְהָאִישׁ
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּזִדּוֹן לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשֵׁרֵת
שֵׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא
וּבִעֲרֹתָ הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל: 12 וְכֹל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ וְלֹא
יִזְיִדּוּן עוֹד: 13 כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ וִירָשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּתָּהּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ
כְּכֹל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבְתִי: 14 שׁוּם תִּשִּׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֶּן מִקְרָב אֶחָיֶךָ תִּשִּׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא
תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ גָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אֶחָיֶךָ הוּא: 15 רַק
לֹא־יִרְבֶּה־לּוֹ סוֹסִים וְלֹא־יֵשִׁיב אֶת־הָעָם מִצְרִימָה לְמַעַן
הִרְבּוֹת סוֹס וַיְהִיֹּה אָמַר לָכֶם לֹא תִסְפּוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה

עוד: י' וְלֹא יִרְבֶּה-לוֹ נָשִׁים וְלֹא יִסּוּר לִבּוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא
 יִרְבֶּה-לוֹ מֵאֹד: י"ח וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ
 אֶת-מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל-סֵפֶר מַלְפָּנַי הַכְּהֻנִּים הַלְוִיִּם:
 יט וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל-יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לִירְאָה
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהָיו לְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם: כ' לְבִלְתִּי רוּם-לִבּוֹ מֵאֲחָיו
 וּלְבִלְתִּי סוּר מִן-הַמִּצְוָה יְמִין וּשְׂמָאוֹל לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמָיו
 עַל-מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל:

דברים פרק יח

א לֹא-יְהִיָּה לַכְּהֻנִּים הַלְוִיִּם כָּל-שֵׁבֶט לְוִי חֶלֶק וְנַחֲלָה
 עַם-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֻלוּ: ב' וְנַחֲלָה
 לֹא-יְהִיָּה-לוֹ בְּקֶרֶב אֲחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לוֹ:
 ג' וְזֶה יְהִיָּה מִשְׁפַּט הַכְּהֻנִּים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זִבְחֵי הַזֹּבַח
 אִם-שׁוֹר אִם-שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזֶּרֶע וְהַלְחִיִּים וְהַקֵּבָה: ד'
 רֹאשִׁית דָּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ וּרְאשִׁית גֶּזֶז צֹאנְךָ תִּתֶּן-לוֹ:
 ה' כִּי בּוֹ בָּתָר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל-שִׁבְטֶיךָ לְעֹמֵד לְשֶׁרֶת
 בְּשֵׁם-יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל-הַיָּמִים: ו' וְכִי-יָבֹא הַלּוֹי מֵאֲחֵד

שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא גֵר שָׁם וּבָא בְּכָל־אַנֹּת
 נִפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְתָּר יְהוָה: ז וְשֵׁרֶת בָּשָׂם יְהוָה
 אֱלֹהָיו כָּכָל־אֲחִיו הַלְוִיִּם הָעֲמֻדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה: ח חֲלָק
 כְּחֲלָק יֹאכְלוּ לֶבֶד מִמִּכְרֵיו עַל־הָאֲבוֹת: ט כִּי אַתָּה בָּא
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת
 כְּתוֹעֵבֶת הַגּוֹיִם הֵהֱם: י לֹא־יִמָּצֵא בְּךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ־וִבְתּוֹ
 בָּאֵשׁ קֶסֶם קֶסָמִים מְעוֹנֵן וּמִנְחָשׁ וּמִכַּשֵּׁף: יא וְחֹבֵר חֹבֵר
 וְשֹׂאֵל אוֹב וַיִּדְעֹנִי וְדֹרֵשׁ אֶל־הַמֵּתִים: יב כִּי־תוֹעֵבֶת יְהוָה
 כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹה וּבִגְלָל הַתוֹעֵבֶת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ
 אוֹתָם מִפָּנֶיךָ: יג תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: יד כִּי א
 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מְעַנְנִים
 וְאֶל־קֶסָמִים יִשְׁמְעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: טו
 גִּבִּיא מִקֶּרֶבְךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו
 תִּשְׁמָעוּן: טז כָּכָל אֲשֶׁר־שָׂאֲלָתָ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב
 בָּיוֹם הַקֶּהֱל לֵאמֹר לֹא אֶסָף לְשַׁמֵּעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאַתָּה־הָאֵשׁ הַגְדִּלָּה הַזֹּאת לֹא־אַרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת: יז
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבְרוּ: יח גִּבִּיא אֲקִים לָהֶם
 מִקֶּרֶב אֲחִיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְּבָרִי בְּפִיו וְדִבַּר אֲלֵיהֶם אֶת

כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶנוּ: יט וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבַר־י
 אֲשֶׁר יִדְבֹּר בְּשִׁמִּי אֲנֹכִי אֲדַרְשׁ מֵעַמּוֹ: כ אַךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר
 יִזִּיד לְדַבֵּר דָּבָר בְּשִׁמִּי אֵת אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר
 יִדְבֹּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנְּבִיא הַהוּא: כא וְכִי
 תֹאמַר בְּלִבְּךָ אֵיכָה גִדַּע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְרוּ יְהוָה:
 כב אֲשֶׁר יִדְבֹּר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא־יְהִיָּה הַדָּבָר וְלֹא
 יָבֹא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְרוּ יְהוָה בְּזִדּוֹן דִּבְרוּ הַנְּבִיא
 לֹא תִגּוֹר מִמֶּנּוּ:

דברים פרק יט

א כִּי־יִכָּרֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ אֶת־אֲרָצָם וִירִשְׁתָּם וַיֵּשְׁבֶתָ בְּעָרֵיהֶם וּבְבִתְיֵיהֶם: ב
 שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ: ג תִּכְיִן לָךְ הַדֶּרֶךְ וְשַׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל
 אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יִגְחִילָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנוֹס שָׁמָּה
 כָּל־רֹצֵחַ: ד וְזֶה דְּבַר הַרְצָחָ אֲשֶׁר־יָנוֹס שָׁמָּה וְחִי אֲשֶׁר
 יִכָּה אֶת־רַעְלוֹ בְּבִלִּי־דַעַת וְהוּא לֹא־שָׁנָא לוֹ מִתְּמַל
 שְׁלֹשָׁם: ה וְאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רַעְלוֹ בִּיעוֹר לַחֲטָב עֲצִים וְנִדְחָה

ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הפרזל מן-העץ ומצא
 את-רעהו ומת הוא ינוס אל-אחת הערים-האלה וחי: ^ו
 פן-ירדה גאל הדם אחרי הרצח פני-יחם לבבו והשיגו
 פני-רבה הדרך והפּהו נפש ולו אין משפט-מות כי לא
 שגא הוא לו מתמול שלשום: ^ז על-פן אנכי מצוך לאמר
 שלש ערים תבדיל לך: ^ח ואם-ירחיב יהוה אלהיך
 את-גבולך באשר נשבע לאבותיך ונתן לך את-כל-הארץ
 אשר דבר לתת לאבותיך: ^ט פני-תשמר את-כל-המצוה
 הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את-יהוה
 אלהיך וללכת בדרכיו כל-הימים ויספת לך עוד שלש
 ערים על השלש האלה: ^י ולא ישפך דם נקי בקרב
 ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך בנחלה ויהיה עליך דמים:
^{יא} וכי-יהיה איש שגא לרעהו וארב לו וקם עליו והפּהו
 נפש ומת ונס אל-אחת הערים האל: ^{יב} ושלחו זקני עירו
 ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: ^{יג}
 לא-תחוס עינך עליו ובקרת דם-הנקי מישראל וטוב לך:
^{יד} לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר
 תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: ^{טו}

לֹא־יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל־עוֹן וּלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חַטָּא
 אֲשֶׁר יַחַטָּא עַל־פִּי | שְׁנֵי עֲדִים אֵן עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה־עֲדִים
 יָקוּם דְּבָר: טו כִּי־יָקוּם עַד־חֲמֹס בְּאִישׁ לְעֲנוּת בֶּן סָרְהָ: יז
 וְעַמְדוֹ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי
 הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם: יח וְדַרְשׁוּ
 הַשֹּׁפְטִים הַיָּטֵב וְהַיָּהּ עַד־שֶׁקֶר הָעַד שֶׁקֶר עָנָה בְּאֲחִיו: יט
 וְעָשִׂיתָם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֲחִיו וּבַעֲרַתָּ הָרַע
 מִקִּרְבָּךְ: כ וְהַנְשְׂאָרִים יִשְׁמְעוּ וַיֵּרְאוּ וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת
 עוֹד כַּדְּבַר הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: כא וְלֹא תַחֲוֹס עֵינְךָ נַפֶּשׁ
 בְּנַפֶּשׁ עֵין בְּעֵין שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל:

דברים פרק כ

« כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֶךָ וְרֵאִיתָ סוֹס וְרֶכֶב עִם רֶב
 מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: ב וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר
 אֶל־הָעָם: ג וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרִבִּים הַיּוֹם
 לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֵיכֶם אֶל־יָרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירְאוּ
 וְאֶל־תַּחֲפֹזוּ וְאֶל־תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם: ד כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

הַהֵלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אִיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: ה
וּדְבַרְוּ הַשּׁוֹטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה
בֵּית־חֹדֶשׁ וְלֹא חָנְכוֹ יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אֲחֵר יַחְנֹכְנוּ: ו מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כָּרֶם וְלֹא
חָלְלוֹ יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר
יַחְלֹלְנוּ: ז מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקָחָהּ יֵלֶךְ
וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִקְחָנָה: ח
וַיִּסְפּוּ הַשּׁוֹטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא
וּכְךָ הִלָּכָב יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמָּס אֶת־לִבָּב אֲחִיו
כָּלִבָּבוֹ: ט וְהִיָּה כָכֵלֶת הַשּׁוֹטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ
שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: י כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם
עָלֶיהָ וְקִרְאֹתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם: יא וְהִיָּה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ
וּפָתַחָהּ לָךְ וְהָיָה כָל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לְמָס
וְעַבְדוֹךָ: יב וְאִם־לֹא תִשָּׁלֵם עִמָּךְ וְעָשִׂיתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה
וְצָרָתָ עָלֶיהָ: יג וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְהִפִּיתָ
אֶת־כָּל־זִכְרוֹתָהּ לְפִי־תִרְבִּי: יד רַק הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שָׁלָלָהּ תִּבְנוּ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שָׁלָל
אִיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ: טו כֵּן תַּעֲשֶׂה

לְכֹל־הָעָרִים הַרְחֵקֶת מִמֶּנּוּ מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־מִעָרֵי
הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה הִנֵּה: ^ט רַק מִעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ גִּחְלָה לֹא תִחְיֶה כָּל־נִשְׁמָה: ^י כִּי־תִחַרְם
תִּחְרִימֶם תַּחְתִּי וְהָאָמֶרִי הַכּוֹנֵנִי וְהַפְּרִי־יִי תַחֲוִי וְהִיבּוֹסִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ: ^{יח} לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת כָּכָל תּוֹעֲבֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֶם
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{יט} כִּי־תִצְוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהַלְחֶם
עָלֶיהָ לְתַפְשׂוֹתָ לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֲצָהּ לְגִדּוֹחַ עָלֶיהָ גִּרְזוֹן כִּי
מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשִּׁדָּה לְבָא
מִפְּנֶיךָ בַּמִּצּוֹר: ^כ רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְּעַ כִּי־לֹא־עֵץ מֵאֲכָל
הוּא אֹתוֹ תִשְׁחִית וְכִרְתָּ וּבִנִּיתָ מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא
עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ:

דברים פרק כא

« כִּי־יִמָּצֵא חָלָל בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
לְרִשְׁתָּהּ נָפֶל בַּשִּׂדָּה לֹא נֹדֵעַ מִי הִכָּהוּ: ^ב וַיֵּצְאוּ זִקְנֶיךָ
וּשְׂפָטֶיךָ וּמִדְּרוּ אֶל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחָלָל: ^ג וְהָיָה
הָעִיר הַקְּרִבָּה אֶל־הַחָלָל וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא עֲגֻלַּת

בְּקֹר אֲשֶׁר לֹא-עָבַד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא-מִשְׁכָּה בָּעַל: ^ה וְהוֹרְדוּ
זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת-הָעֵגְלָה אֶל-גִּחַל אֵיתָן אֲשֶׁר
לֹא-יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעֶרְפוּ-שָׁם אֶת-הָעֵגְלָה בַּגִּחַל: ^ה
וּנְגִשּׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ
וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל-פִּיָּהֶם יִהְיֶה כָּל-רִיב וְכָל-נִגְעַ: ^ו וְכָל
זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרֹבִים אֶל-הַחֹלֶל יִרְחֲצוּ אֶת-יְדֵיהֶם
עַל-הָעֵגְלָה הָעֲרוּפָה בַּגִּחַל: ^ז וְעָנוּ וְאָמְרוּ יְדֵינוּ לֹא
(שִׁפְכָה) שָׁפְכוּ אֶת-הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ: ^ח כִּפְּרָ
לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-פָּדִיתָ יְהוָה וְאֶל-תִּתֵּן דָּם נָקִי בַקֶּרֶב
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּנְכַפֵּר לָהֶם הַדָּם: ^ט וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם הַנָּקִי
מִקֶּרְבְּךָ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: ^י כִּי-תֵצֵא לַמִּלְחָמָה
עַל-אֹיְבֶיךָ וּנְתַנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשִׁבִּיתָ שְׁבוּיָ: ^{יא}
וְרֵאִיתָ בַּשָּׁבִיָּה אִשָּׁה יִפְתֹּתָאֹר וְחִשְׁקָתָ בָּהּ וְלָקַחְתָּ לָךְ
לְאִשָּׁה: ^{יב} וְהִבֵּאתָהּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָהּ אֶת-רֹאשָׁהּ
וְעָשְׂתָהּ אֶת-צִפְרָנֶיהָ: ^{יג} וְהִסִּירָהּ אֶת-שִׁמְלַת שָׁבִיָּה מֵעָלֶיהָ
וַיֵּשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת-אֲבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ יָרַח יָמִים
וְאַחֵר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעֻלָּתָהּ וְהִיתָה לָךְ לְאִשָּׁה: ^{יד} וְהָיָה
אִם-לֹא תַפְצֹתָ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנִפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא-תִמְכְּרָנָהּ

בכסף לא־תַעֲמֹךְ בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ: ^{טו} כִּי־תִהְיֶינָה
לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה וְיִלְדוּ־לָהּ
בָּנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֶּן הַבְּכֹר לַשְּׂנוּאָה: ^{טז}
וְהָיָה בַּיּוֹם הַנִּחִילָהּ אֶת־בָּנֶיהָ אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ לֹא יוּכַל
לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר: ^{יז} כִּי
אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יִכִּיר לָתֵת לָהּ לֹא פְּנֵי שְׁנָיִם בְּכֹל
אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לָהּ כִּי־הוּא רֹאשִׁית אֲנֹהּ לֹא מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה: ^{יח}
כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינְנוּ שִׁמְעָה בְּקוֹל אָבִיו
וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמָע אֲלֵיהֶם: ^{יט} וְתַפְּשׁוּ בּוֹ
אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מִקְדָּמוֹ:
^כ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינְנוּ שִׁמְעָה
בְּקוֹלֵנוּ זֹלָל וְסָבָא: ^{כא} וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים וּמָת
וּבָעֵרָת הָרַע מִקֶּרְבָּךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ: ^{כב}
וְכִי־יִהְיֶה בְּאִישׁ חֲטָא מִשְׁפָּט־מוֹת וְהוֹמָת וְתָלִית אֹתוֹ
עַל־עֵץ: ^{כג} לֹא־תִלִּין גְּבֻלָּתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־קִבּוֹר תִּקְבְּרֵנוּ
בֵּינָם הֵהוּא כִּי־קָלְלָת אֱלֹהִים תִּלְוִי וְלֹא תִטְמָא
אֶת־אֲדָמַתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ גִּתְּלָהּ:

« לֹא-תִרְאֶה אֶת-שׁוֹר אַחִיךָ אוֹ אֶת-שׂוֹר נִדְחִים וְהִתְעַלְמָתָּ
 מֵהֶם הַשֵּׁב תְּשִׁיבֵם לְאַחִיךָ: ־ וְאִם-לֹא קָרֹב אַחִיךָ אֵלֶיךָ
 וְלֹא יִדְעָתוּ וְאִסְפָּתוּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דֶּרֶשׁ
 אַחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבֵּתוּ לוֹ: ־ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחֹמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
 לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל-אֲבֹת אַחִיךָ אֲשֶׁר-תֹּאבֹד מִמֶּנּוּ
 וּמִצֵּאתָהּ לֹא תֻכַּל לְהִתְעַלֵּם: ־ לֹא-תִרְאֶה אֶת-חֲמוֹר
 אַחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נִפְלִים בְּדֶרֶךְ וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם הֵקֵם תִּקְנִים
 עִמּוֹ: ־ לֹא-יִהְיֶה כְּלִי-גִבֹּר עַל-אִשָּׁה וְלֹא-יִלְבָּשׁ גִּבֹּר
 שְׂמִלַּת אִשָּׁה כִּי תֹעֲבֶת יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ כֹּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה: ־ כִּי
 יִקְרָא קוֹנ־צִפּוֹר ׀ לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל-עֵץ ׀ אוֹ עַל-הָאָרֶץ
 אֲפֹרָחִים אוֹ בִיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל-הָאֲפֹרָחִים אוֹ
 עַל-הַבִּיצִים לֹא-תִקַּח הָאֵם עַל-הַבָּנִים: ־ שִׁלַּח תִּשְׁלַח
 אֶת-הָאֵם וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-לָךְ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ
 יָמִים: ־ כִּי תִבְנֶה בַּיִת חֹדֶשׁ וְעֲשִׂיתָ מַעֲקֶה לְגִגַּךְ
 וְלֹא-תֵשִׁים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי-יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ: ־ לֹא-תִזְרַע
 בְּרִמָּךְ כִּלְאִים פֶּן-תִּקְדָּשׁ הַמִּלְאָה הַזֹּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע
 וּתְבוֹאֵת הַכֶּרֶם: ־ לֹא-תִחְרַשׁ בְּשׁוֹר-וּבַחֲמֹר יַחְדּוֹ: ־ לֹא
 תִלְבָּשׁ שְׁעִטָּנוֹ צֹמֵר וּפִשְׁתִּים יַחְדּוֹ: ־ גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה-לָךְ

על־ארבע כנפות כסותך אשר תכסה־בה: י' כִּי־יִקַּח אִישׁ
אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָהּ: י"ד וְשָׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים
וְהוּצֵא עָלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי
וְאָקְרֵב אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים: טו וְלָקַח אָבִי
(הנער) הַנְּעֶרָה וְאָמְרָהּ וְהוּצִיָּאוּ אֶת־בְּתוּלִי (הנער) הַנְּעֶרָה
אֶל־זִקְנִי הָעִיר הַשְּׁעָרָה: טז וְאָמַר אָבִי (הנער) הַנְּעֶרָה
אֶל־הַזִּקְנִים אֶת־בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׁנָאָהּ: יז
וְהִנֵּה־הוּא שֵׁם עֲלִילַת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־מָצָאתִי לְבִתִּי
בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בְּתִי וּפְרָשׁוֹ הַשְּׁמֵלָה לִפְנֵי זִקְנֵי
הָעִיר: יח וְלָקַחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַהוּא אֶת־הָאִישׁ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ: יט
וַעֲנִשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף וְנָתְנוּ לְאָבִי הַנְּעֶרָה כִּי הוּצִיא שֵׁם
רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לְאִיּוֹכֵל
לְשִׁלְחָהּ כָּל־יָמֶיהָ: כ וְאִם־אָמַת הִי הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצָאוּ
בְּתוּלִים (לנער) לַנְּעֶרָה: כא וְהוּצִיָּאוּ אֶת־ (הנער) הַנְּעֶרָה
אֶל־פֶּתַח בֵּית־אֲבִיהָ וּסְקִלוּהָ אָנָּשִׁי עִירָה בְּאֲבָנִים וּמָתָה
כִּי־עָשְׂתָה נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזִנוּת בֵּית אָבִיהָ וּבִקְעֻת הָרַע
מִקֶּרְבָּהּ: כב כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ שֹׁכֵב | עִם־אִשָּׁה בְּעֵלְתָּ־בָעַל
וּמָתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבִקְעֻת

הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל: כג כִּי יִהְיֶה (נער) נַעֲרָה בְּתוּלָה מֵאֶרֶץ
לְאִישׁ וּמִצָּאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּה: כד וְהוֹצֵאתָם
אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר | הָעִיר הַהוּא וְסָקַלְתֶּם אֹתָם
בְּאֲבָנִים וּמָתוּ אֹתָם (הנער) הַנַּעֲרָה עַל־דְּבַר אֲשֶׁר
לֹא־צִעְקָה בָּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־עָנָה אֶת־אִשְׁתּוֹ
רָעָהּ וּבָעֵרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבָּךְ: כה וְאִם־בִּשְׂדֵה יִמָּצָא הָאִישׁ
אֹתָם (הנער) הַנַּעֲרָה הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיקָבָה הָאִישׁ וְשָׁכַב
עִמָּהּ וּמָת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּהּ לְבָדּוֹ: כו (ולנער)
וְלַנַּעֲרָה לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין (לנער) לַנַּעֲרָה חֲטָא מוֹת כִּי
כָאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רָעָהּ וּרְצָחוֹ נָפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה: כז
כִּי בִשְׂדֵה מִצָּאָהּ צִעְקָה (הנער) הַנַּעֲרָה הַמֵּאֲרָשָׁה וְאֵין
מוֹשִׁיעַ לָהּ: כח כִּי־יִמָּצָא אִישׁ (נער) נַעֲרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר
לֹא־אֲרָשָׁהּ וּתַפְשָׁהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצְאוּ: כט וְנָתַן הָאִישׁ
הַשָּׁכַב עִמָּהּ לְאָבִי (הנער) הַנַּעֲרָה חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלֹא־תִהְיֶה
לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא־יֻכַּל שְׁלַחָהּ כָּל־יָמָיו:

א לֹא־יִקַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף אָבִיו: ב
 לֹא־יָבֹא פָצוּע־דָּפָה וּכְרוֹת שִׁפְכָה בְּקִתְּלֵי יְהוָה: ג לֹא־יָבֹא
 מִמְּזֹר בְּקִתְּלֵי יְהוָה גַּם דֹּר עֲשִׁירֵי לֹא־יָבֹא לוֹ בְּקִתְּלֵי יְהוָה:
 ד לֹא־יָבֹא עֲמוּנֵי וּמוֹאָבִי בְּקִתְּלֵי יְהוָה גַּם דֹּר עֲשִׁירֵי
 לֹא־יָבֹא לָהֶם בְּקִתְּלֵי יְהוָה עַד־עוֹלָם: ה עַל־דְּבַר אֲשֶׁר
 לֹא־קִדְּמוּ אֶתְכֶם בְּלֶחֶם וּבִמִּים בַּדֶּרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם
 וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת־בָּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרָם גִּהְרִים
 לְקַלְלָךְ: ו וְלֹא־אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בָּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקַּלְלָה לְבָרָכָה כִּי אָהַבְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ: ז לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם וְטוֹבָתָם כָּל־יְמֶיךָ לְעוֹלָם: ח
 לֹא־תִתְעַב אָדָמִי כִּי אַחֲיֶךָ הוּא לֹא־תִתְעַב מִצְרִי כִּי־גֵר
 הָיִיתָ בְּאֶרֶצוֹ: ט בָּנִים אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דֹּר שְׁלִישִׁי יָבֹא
 לָהֶם בְּקִתְּלֵי יְהוָה: י כִּי־תֵצֵא מִחֲנֶה עַל־אֵיבֶיךָ וּנְשִׁמְרָתְךָ
 מִכָּל דְּבַר הָעַ: יא כִּי־יִהְיֶה בְךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טְהוֹר
 מִקְרָה־לֵּילָה וַיֵּצֵא אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל־תוֹךְ
 הַמַּחֲנֶה: יב וְהָיָה לַפְּנוֹת־עָרֹב יִרְתֹּץ בָּמִים וְכָבֹא הַשָּׁמֶשׁ
 יָבֹא אֶל־תוֹךְ הַמַּחֲנֶה: יג וַיֵּד תִּהְיֶה לָךְ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ: יד וַיִּתֵּד תִּהְיֶה לָךְ עַל־אֲזֹנְךָ וְהָיָה

בשבתך חוץ וּחִפְרִתָּהּ בָּהּ וּשְׁבַת וְכִסִּית אֶת־צִאֲתֶךָ: טו כִּי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ | בְּקֶרֶב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילֲךָ וּלְתֶת אִיִּבֶיךָ
לִפְנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא־יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב
מֵאַחֲרֶיךָ: טז לֹא־תִסָּגֵר עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר־יִנְצֹל אֶלֶיךָ
מֵעַם אֲדֹנָיו: יז עִמָּךְ יֵשֵׁב בְּקֶרְבְּךָ בְּמִקְוֶם אֲשֶׁר־יִבְחָר
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ: יח לֹא־תִהְיֶה קִדְשָׁהּ
מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קִדָּשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יט לֹא־תָבִיא
אֶתְנֶן זוֹנָה וּמַחֲרִיר כָּלֵב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־גֹּדֶר כִּי
תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם־שְׁנִיָּהֶם: כ לֹא־תִשִּׁיךְ לְאַחֶיךָ גִּשְׁךְ
כֶּסֶף גִּשְׁךְ אֲכָל גִּשְׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ: כא לִנְכְרֵי תִשִּׁיךְ
וְלְאַחֶיךָ לֹא תִשִּׁיךְ לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח
יָדְךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: כב כִּי־תִדְרֹךְ
גֹּדֶר לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵאָחֵז לְשִׁלְמוֹ כִּי־דֹרֵשׁ יִדְרֹשׁוּ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּךְ וְהָיָה בְּךָ חֲטָא: כג וְכִי תַחֲזֹל לְגֹדֶר
לֹא־יִהְיֶה בְּךָ חֲטָא: כד מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעֲשִׂיתָ
כַּאֲשֶׁר גִּדְרָתָ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ גִּדְּבָהּ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ: כה
כִּי תָבֹא בְּכֶרֶם רֹעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כְּנַפְשֶׁךָ שִׁבְעָךָ

וְאֶל־כָּלֶיךָ לֹא תִתֵּן: כו כִּי תִבֹּא בְקִמַּת רַעְדְּ וְקִטְפַת מְלִילַת
בִּידְךָ וְחֶרְמֶשׁ לֹא תִנִּיף עַל קִמַּת רַעְדְּ:

דברים פרק כד

« כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָעִלָּהּ וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָא־חַן
בְּעֵינָיו כִּי־מִצָּא בָּהּ עֲרוּת דְּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן
בְּיָדָהּ וְשָׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ: ז וַיֵּצֵאָהּ מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה וְהָיְתָה
לְאִישׁ־אַחֵר: ח וּשְׁנֵאָהּ הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר
כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשָׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ אִן כִּי יָמוּת הָאִישׁ
הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר־לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: ט לֹא־יִוָּכַל בַּעֲלָהּ
הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שָׁלַחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהָיִית לוֹ לְאִשָּׁה
אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמִינָהּ כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא
תַחֲטִיֵּא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ גִּחְלָה: י
כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בִּצְבָא וְלֹא־יַעֲבֹר
עָלָיו לְכָל־דְּבַר גָּזֵל יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשָׂמַח
אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקַח: יא לֹא־יִתְּכַל רִחִים וְרִכָּב כִּי־נִפֶּשׁ
הוּא חֶבֶל: יב כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאָחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהִתְעַמְּר־בוֹ וּמָכְרוֹ וּמֵת הַגֹּנֵב הַהוּא וּבָעֲרַת הָרָע מִקֶּרְבְּךָ:

ח השמר בנגע־הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל
 אשר־יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו
 לעשות: ט זכור את אשר־עשה יהוה אליך למרים
 בדרך בצאתכם ממצרים: י כִּי־תֵשֶׁה בָּרֶעַךְ מִשְׁנֵאת מְאוּמָּה
 לֹא־תָבֹא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עֲבֹטוֹ: יא בְּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ
 אֲשֶׁר אֶתָּה נִשֶּׂה בּוֹ יוֹצִיא אֹתְךָ אֶת־הָעֲבוֹט הַחוּצָה: יב
 וְאִם־אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשָּׁכַב בְּעֲבֹטוֹ: יג הִשָּׁב תָּשִׁיב לוֹ
 אֶת־הָעֲבוֹט כִּבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִבְרָכָךְ וְלָךְ
 תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: יד לֹא־תַעֲשֶׂק שָׂכִיר עָנִי
 וְאֲבִיוֹן מֵאַחֶיךָ אֹן מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בָּאֲרָצְךָ בְּשַׁעְרֶיךָ: טו בְּיוֹמוֹ
 תִּתֵּן שָׂכָרוֹ וְלֹא־תָבֹא עָלָיו הַשָּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו
 הוּא נִשְׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ אֱלֹהֵי־יְהוָה וְהָיָה בְּךָ
 חֲטָא: טז לֹא־יִוָּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יִוָּמְתוּ
 עַל־אָבוֹת אִישׁ בְּחֲטָאוֹ יוָּמְתוּ: יז לֹא תִטֶּה מִשְׁפָּט גֵּר יְתוֹם
 וְלֹא תִחַבֵּל בָּגַד אֶלְמָנָה: יח וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם
 וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצֻוֶּה לַעֲשׂוֹת
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: יט כִּי תִקְצֹר קִצִּירְךָ בְּשָׂדֶךָ וּשְׂכַחַת עֹמֶר
 בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לָגֵר לְיְתוֹם וְלֹא־לְמָנָה יִהְיֶה לְמַעַן

יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: כ כִּי תִחַבֵּט זֵיתְךָ
 לֹא תִפְאַר אַחֲרֶיךָ לָגֵר לִיתּוֹם וְלֹא לְמִנָּה יִהְיֶה: כא כִּי
 תִבְצֹר פְּרֻמֶּךָ לֹא תַעֲזֹלֵל אַחֲרֶיךָ לָגֵר לִיתּוֹם וְלֹא לְמִנָּה
 יִהְיֶה: כב וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנֹכִי
 מְצֻוֶּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה:

דברים פרק כה

א כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אָנָשִׁים וְנָגְשׁוֹ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹם
 וְהַצְדִּיקוּ אֶת־הַצְדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הַרְשָׁע: ב וְהָיָה אִם־בֵּן
 הַכּוֹת הִרְשָׁע וְהַפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהִכְהוּ לַפָּנָיו כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ
 בַּמִּסְפָּר: ג אַרְבָּעִים יָכֹנוּ לֹא יִסְיף פֶּן־יִסְיף לְהַכְתּוֹ עַל־אֱלֹהֵי
 מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אַחֲרֶיךָ לַעֲיִנֶיךָ: ד לֹא־תַחֲסֹם שׂוֹר בְּדִישׁוֹ:
 ה כִּי־יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אִין־לוֹ
 לֹא־תִהְיֶה אִשְׁת־הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִבְמָה יָבֹא עָלֶיהָ
 וּלְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְמָה: ו וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יִקְוֹם
 עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּתֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: ז וְאִם־לֹא
 יִחְפֹּץ הָאִישׁ לְקַחַת אֶת־יִבְמָתוֹ וְעָלְתָה יִבְמָתוֹ הַשְׁעָרָה
 אֶל־הַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יָבֹמִי לְהַקִּים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל

לֹא אָבָה יְבָמִי: ח וְקָרְאוּ-לוֹ וְקָנִי-עִירוֹ וְדִבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד
 וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ: ט וְנָגְשָׁה יְבָמָתוֹ אֵלָיו לְעִינֵי
 הַזִּקְנִים וְחָלְצָה בָּעֵלּוֹ מֵעַל רִגְלוֹ וַיִּרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה
 וְאָמְרָה כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה אֶת-בֵּית אָחִיו: י
 וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חָלוּץ הַנָּעֹל: יא כִּי-יִנָּצוּ אֲנָשִׁים
 יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָּה אִשָּׁת הָאָחִיד לְהַצִּיל אֶת-אִשְׁתָּה
 מִיַּד מִכָּהוּ וּשְׁלָחָה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָה בְּמַבָּשִׁיו: יב וְקִצְתָּהּ
 אֶת-כַּפָּהּ לֹא תַחֹס עֵינֶיהָ: יג לֹא-יִהְיֶה לָּךְ בְּכִיסֶךָ אָבֶן וְאָבֶן
 גְּדוּלָּה וְקִטְמָה: יד לֹא-יִהְיֶה לָּךְ בְּבֵיתְךָ אִיפָּה וְאִיפָּה גְּדוּלָּה
 וְקִטְמָה: טו אָבֶן שְׁלֵמָה וְצֹדֵק יִהְיֶה-לָּךְ אִיפָּה שְׁלֵמָה וְצֹדֵק
 יִהְיֶה-לָּךְ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ: טז כִּי תוֹעֵבֶת יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה
 כָּל עֲשֵׂה עוֹל: יז זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָּךְ עֲמָלֶךָ בְּדֶרֶךְ
 בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: יח אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֹב בְּךָ
 כָּל-הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאִתָּה עִנָּה וַיִּגַּע וְלֹא יִרָא אֱלֹהִים: יט
 וְהָיָה בְּהִנֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ | לָךְ מִכָּל-אִיְכֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ
 אֲשֶׁר יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת-זָכוֹר
 עֲמָלֶךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

דברים פרק כו

« וְהָיָה כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.
 נָחֳלָה וִירֵשִׁתָּהּ וַיִּשְׁבֶּתָּ בָּהּ: ב' וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית | כָּל־פְּרֵי
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֲרֻצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וְשָׂמַתָּ בַטֶּגֶא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: ג' וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמִים הָהֵם
 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ: ד' וְלָקַח
 הַכֹּהֵן הַטֶּגֶא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ה'
 וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִי וַיֵּרֶד
 מִצְרַיִמָּה וַיָּגֵר שָׁם בְּמַתִּי מֵעֵט וַיְהִי־שָׁם לִגְוִי גָדוֹל עָצוֹם
 וְרָב: ו' וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה
 קָשָׁה: ז' וַנִּצְעֹק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה
 אֶת־קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת־עֲנִינוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצָנוּ: ח'
 וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה וּבְמִרְא
 גָדֹל וּבָאֲתוֹת וּבְמִפְתִּים: ט' וַיָּבֵאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ
 אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: י' וְעַתָּה הִנֵּה
 הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה

והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך:
 יא ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך
 אתה וללוי וגר אשר בקרבך: יב כי תכלה לעשר
 את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר
 ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו:
 יג ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם
 נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
 צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: יד לא אכלתי
 באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת
 שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: טו
 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך
 את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: טז היום הוה אלהיך
 מצוה לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת
 ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: יז את יהוה האמרת
 היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמור חקיו
 ומצותיו ומשפטיהם ולשמע בקולו: יח ויהוה האמירך היום
 להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו:

יט וּלְתַתְּךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם
וּלְתַפְאֲרַת וּלְהִיתְךָ עִם־קֹדֶשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר:

דברים פרק כז

א וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שָׁמֹר
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: ב וְהָיָה
בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְהִקְמַתָּ לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשִׁדְתָּ אֹתָם
בְּשִׁיד: ג וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶר־ךָ
לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ נָתַן לָךְ
אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבֹּשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבֹתֶיךָ לָךְ:
ד וְהָיָה בְּעֵבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן תִּקְיְמוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר עֵיבָל וְשִׁדְתָּ אוֹתָם
בְּשִׁיד: ה וּבִנְיַת שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים
לֹא־תִגִּיף עֲלֵיהֶם בְּרֹזֶל: ו אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶנָּה אֶת־מִזְבֵּחַ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: ז וְזָבַחַת
שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שֶׁם וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ח וְכָתַבְתָּ
עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בָּאָר הַיֵּטֵב: ט

וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכַּת
א וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעָם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־חֻקָּיו
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם׃ יא וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר׃ יב אֵלֶּה יַעֲמִדוּ לְבָרְכְךָ אֶת־הָעָם עַל־הַר גְּרִזִּים
בְּעֵבְרָכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׁמֵעוֹן וְלוֹזִי וַיהוּדָה וַיִּשָּׁשְׂכָר וַיּוֹסֵף
וּבְנֵי־מֶנּוּ׃ יג וְאֵלֶּה יַעֲמִדוּ עַל־הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבֵל רְאוּבֵן גָּד
וְאֲשִׁיר וַזְּבוּלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי׃ יד וַעֲנוּ הַלְוִיִּם וַאֲמָרוּ
אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רֹם׃ טו אֲרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
פֶּסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֵבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם בִּסְתֵּר
וַעֲנוּ כָל־הָעָם וַאֲמָרוּ אָמֵן׃ טז אֲרוֹר מְקַלֵּה אָבִיו וְאָמֵן
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ יז אֲרוֹר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר
כָּל־הָעָם אָמֵן׃ יח אֲרוֹר מַשְׁגֶּה עוֹר בְּדַרְךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ יט אֲרוֹר מַטֵּה מַשְׁפָּט גֵּר־יְתוֹם וְאֶלְמָנָה וְאָמַר
כָּל־הָעָם אָמֵן׃ כ אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם־אִשְׁתֵּי אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנָף
אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ כא אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ כב אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם־אֶחָתוֹ בֵּת־אָבִיו אוֹ
בֵּת־אָמִו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ כג אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם־חֲתָנָתוֹ

וַאֲמַר כָּל־הָעָם אָמֵן: כד אַרְוֹר מִכָּה רַעְיוֹ בִּסְתֵר וַאֲמַר
כָּל־הָעָם אָמֵן: כה אַרְוֹר לִקְנֵה שִׁחָד לְהַכּוֹת גִּפְשׁ דָּם נִקְי
וַאֲמַר כָּל־הָעָם אָמֵן: כו אַרְוֹר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־דְּבָרִי
הַתּוֹכֶה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וַאֲמַר כָּל־הָעָם אָמֵן:

דברים פרק כח

א וְהָיָה אִם־שָׁמָּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֶנְכִי מִצְוֶךָ הַיּוֹם וַיִּתֶּנְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עָלֶיךָ עַל כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ: ב וּבָאוּ עָלֶיךָ
כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגְךָ כִּי תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
ג בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: ד בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ
וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שֶׁגֶר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנְךָ:
ה בָּרוּךְ טִנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ: ו בָּרוּךְ אַתָּה בִּבְאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה
בְּצִאֲתְךָ: ז יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגְפִים לְפָנֶיךָ
בְּדֶרֶךְ אַחֲד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׁבָעָה דְּרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ: ח
יֵצֵאוּ יְהוָה אֶתְךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ
וּבִבְרָכְךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ט יִקְיַמְךָ יְהוָה
לֹא לָעַם קְדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָּיו: ׀ וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
 שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ: ך׃ וְהוֹתֵרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה
 בְּפָרִי בִטְנְךָ וּבְפָרִי בְהִמָּתְךָ וּבְפָרִי אֲדָמָתְךָ עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִךְ לֵאמֹר לְךָ: ם׃ יִפְתַּח יְהוָה ׀ לְךָ
 אֶת-אֲוִצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטֶּר-אֲרָצְךָ בְּעֵתוֹ
 וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִלּוֹיֵת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
 תִלְוֶה: ם׃ וְנִתְּנָךְ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב וְהִיִּיתָ רֶק לְמַעַלָּה
 וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי-תִשְׁמָע אֶל-מִצְוֹת ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךָ הַיּוֹם לִשְׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת: ך׃ וְלֹא תִסּוֹר
 מִכָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם יְמִינִי וּשְׁמֹאֹל
 לִלְכֹת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם: ם׃ וְהָיָה אִם-לֹא
 תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו
 וְחִקְתָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךָ הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת
 הָאֵלֶּה וְהִשְׁיגוּךָ: ם׃ אֲרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאֲרוּר אַתָּה בִּשְׂדֶּה:
 ך׃ אֲרוּר טָנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ: ם׃ אֲרוּר פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי
 אֲדָמָתְךָ שָׂגַר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתָּרֶת צֹאנְךָ: ם׃ אֲרוּר אַתָּה
 בְּבֹאֶךָ וְאֲרוּר אַתָּה בְּצֵאתְךָ: ם׃ יִשְׁלַח יְהוָה ׀ בְּךָ
 אֶת-הַמָּאֲרָה אֶת-הַמְּהוּמָה וְאֶת-הַמַּגְעָרָת בְּכָל-מִשְׁלַח יָדְךָ

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׁמֹדֶךְ וְעַד־אַבְדֹּךְ מִהֵר מִפְּנֵי רַע
מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי: כא יִדְבֹּק יְהוָה בָּךְ אֶת־הַדָּבָר עַד
כִּלְתּוֹ אֶתְךָ מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: כב
יִכְכֶּה יְהוָה בַּשְּׁחָפֹת וּבִקְדָּחַת וּבִדְלָקָת וּבַחֲרָחַר וּבַחֲרָב
וּבַשְּׁדָפוֹן וּבִיִּרְקוֹן וּרְדְפוֹךְ עַד אַבְדֹּךְ: כג וְהָיוּ שָׁמַיִךְ אֲשֶׁר
עַל־רֹאשְׁךָ נִחַשְׁתָּ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בְּרוּזָה: כד יִתֵּן
יְהוָה אֶת־מִטֵּר אֶרְצְךָ אֲבֹק וְעָפָר מִן־הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ
עַד הַשְּׁמֹדֶךְ: כה יִתֵּנָּךְ יְהוָה | נִגָּף לִפְנֵי אֵיבֶיךָ בְּדֶרֶךְ אַחֲדִי
תֵּצֵא אֵלָיו וּבַשְּׁבָעָה דְרָכִים תִּנּוֹס לִפְנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲזוּה לְכָל
מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ: כו וְהָיְתָה גְבֻלְתְּךָ לְמֵאֵכָל לְכָל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֶמַת הָאָרֶץ וְאִין מַחְרִיד: כז יִכְכֶּה יְהוָה בַּשְּׁחִין
מִצְרִים (וּבַעֲפָלִים) וּבַטְחָרִים וּבַגָּרָב וּבַחֲרָס אֲשֶׁר
לֹא־תוּכַל לְהַרְפָּא: כח יִכְכֶּה יְהוָה בַּשְּׁגָעוֹן וּבַעֲוֹרוֹן
וּבַתְמָהוֹן לִבָּב: כט וְהָיִיתָ מִמַּשָּׁשׁ בַּצֹּהָרִים כְּאֲשֶׁר יִמַּשֵּׁשׁ
הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא תִצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ עֹשׂוֹק
וְגָזוּל כָּל־תִּימִים וְאִין מוֹשִׁיעַ: ל אֲשֶׁה תֹאדָשׁ וְאִישׁ אַחֵר
(יִשְׁגַּלְנָה) יִשְׁכַּכְנָה בֵּית תִּבְנֶה וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כָּרֶם תִּטָּע
וְלֹא תִחַלְלֶנּוּ: לא שׁוֹרֵךְ טְבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

חֲמֹרֶךָ גִּזְוֹל מִלִּפְנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צֹאנֶךָ נִתְּנוֹת לְאִיִּבֶיךָ
וְאֵין לָךְ מוֹשִׁיעַ: ^{לב} בְּנֶיךָ וּבָנֹתֶיךָ נִתְּנִים לָעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ
רְאוּת וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאֵין לְאֵל יִדָּד: ^{לג} פָּרִי
אֲדָמָתְךָ וְכָל־יִגְיַעְךָ יֹאכֵל עִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעָתָ וְהָיִיתָ רֶק
עָשׂוֹק וְרָצוּץ כָּל־הַיָּמִים: ^{לד} וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמֶּרְאָה עֵינֶיךָ
אֲשֶׁר תִּרְאֶה: ^{לה} יִכָּכָה יִהְיֶה בְּשַׁחֲזִין רָע עַל־הַבְּרָכִים
וְעַל־הַשְּׁקִים אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהִרְפָּא מִכָּף רִגְלֶךָ וְעַד
קֶדְקֶדְךָ: ^{לו} יוֹלֵךְ יִהְיֶה אִתְּךָ וְאֶת־מִלְכְּךָ אֲשֶׁר תִּקְנִים עֲלֶיךָ
אֶל־גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יִדְעָתָ אֹתָהּ וְאַבְתִּיךָ וְעַבְדָּתָ שֵׁם אֱלֹהִים
אַחֲרֵים עָץ וְאַבֶּן: ^{לז} וְהָיִיתָ לְשִׁמָּה לְמִשָּׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל
הַעַמִּים אֲשֶׁר־יִנְהַגְךָ יִהְיֶה שִׁמָּה: ^{לח} זָרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה
וּמַעַט תֹּאכֹל כִּי יִחַסְלָנוּ הָאֲרָבָה: ^{לט} כְּרָמִים תִּטָּע וְעַבְדָּתָ
וַיֵּין לֹא־תִשְׁתֶּה וְלֹא תֹאגֹר כִּי תֹאכְלָנוּ הַתְּלָעַתָּ: ^מ זִיתִּים
יִהְיוּ לָךְ בְּכָל־גְּבוּלֶךָ וְשִׁמֶן לֹא תִסּוֹךְ כִּי יֵשֶׁל זִיתְךָ: ^{מא}
בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לָךְ כִּי יִלְכוּ בְּשָׁבִי: ^{מב}
כָּל־עֶצֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ יִירָשׁ הַצִּלְצֹל: ^{מג} הָגֹר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ
יַעֲלֶה עֲלֶיךָ מַעֲלָה מַעֲלָה וְאַתָּה תִרְדּ מִטָּה מִטָּה: ^{מד} הוּא
יִלְוֶךָ וְאַתָּה לֹא תִלְוָנוּ הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה

לְזַנֹּב: מו^ה וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלֹת הָאֵלֶּה וּרְדְּפוּךָ וְהַשִּׁיגוּךָ
 עַד הַשְׁמִדְךָ כִּי-לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר
 מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר צִוָּךָ: מו^ו וְהָיוּ בָךְ לְאוֹת וּלְמוֹפֶת
 וּבִזְרָעְךָ עַד-עוֹלָם: מו^ז תַּחַת אֲשֶׁר לֹא-עֲבַדְתָּ אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרֹב כָּל: מו^ח וְעֲבַדְתָּ
 אֶת-אֱיִבֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנֹו יְהוָה בְּךָ בְּרָעַב וּבְצָמָא וּבְעִירָם
 וּבְחָסֶר כָּל וְנָתַן עַל בְּרוֹזְלְךָ עַל-צוּאֲרֶךְךָ עַד הַשְׁמִידוֹ אֹתְךָ:
 מו^ט יֵשָׁא יְהוָה עָלֶיךָ גּוֹי מִרְחֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יֵדְאָה
 הַנָּשָׂר גּוֹי אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמָע לְשִׁנּוֹ: נ^א גּוֹי עֲזוּ פָנִים אֲשֶׁר
 לֹא-יִשָּׂא פָנִים לְזִקֵּן וְנָעַר לֹא יִחַן: נ^ב וְאָכַל פְּרִי בְהֵמָתְךָ
 וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ עַד הַשְׁמִדְךָ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁאִיר לְךָ דָּגֹן
 תִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתִּירֶת צֹאנְךָ עַד הָאֲבִידוֹ
 אֹתְךָ: נ^ג וְהֵצֵר לְךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ עַד רֹדֶת חֲמַתֶּיךָ הַגְּבֵהֶת
 וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אִתָּה בְּטַח בָּהֶן בְּכָל-אֶרֶצְךָ וְהֵצֵר לְךָ
 בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ בְּכָל-אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ: נ^ד
 וְאָכַלְתָּ פְרִי-בְטָנְךָ בְּשֶׁר בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר-יֵצִיק לְךָ אֱיִבְךָ: נ^ה הָאִישׁ
 הַכֵּךְ בָּךְ וְהָעֶנְג מְאֹד תִּרְעַע עֵינָיו בְּאַחִיו וּבְאִשְׁתׁוֹ חִיקוֹ

וּבִיתֶר בְּנֵי אֲשֶׁר יוֹתִיר: ^{נח} מִתַּת | לְאַחַד מֵהֶם מִבֶּשֶׁר
 בְּנֵי אֲשֶׁר יֹאכֵל מִבְּלִי הַשָּׂאִיר־לּוֹ כָּל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק
 אֲשֶׁר יֵצִיק לָךְ אֵיבֶךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ: ^ט הִרְפָּה בְךָ וְהִעֲנָה
 אֲשֶׁר לֹא־נִסְתָּה כִּי־רָגַלְהָ הֵצִיג עַל־הָאָרֶץ מִהֲתַעֲנֵג וּמִרְדָּ
 תִּרְעַע עֵינָהּ בְּאִישׁ חִיקָהּ וּבִבְנָהּ וּבִבְתָּהּ: ^{טו} וּבִשְׁלִיתָּהּ הַיּוֹצֵת
 | מִבֵּין רָגְלֶיהָ וּבִבְנֶיהָ אֲשֶׁר תֵּלֵד כִּי־תֹאכְלֶם בְּחֶסֶר־כָּל
 בִּסְתֵר בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לָךְ אֵיבֶךָ בְּשְׁעָרֶיךָ: ^{נח}
 אִם־לֹא תִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנּוֹכַח וְהַנּוֹרָא הַזֶּה
 אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ^{טז} וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת־מִכְתָּךְ וְאֵת מִכּוֹת
 זִרְעֶךָ מִכּוֹת גְּדֻלַּת וְנֹאמָנוֹת וְחֻלִּים רָעִים וְנֹאמָנִים: ^ס
 וְהִשִּׁיב בְּךָ אֵת כָּל־מְדוּנָה מִצָּרִים אֲשֶׁר יִגְרֶת מִפְּנֵיהֶם
 וְדִבְקוֹ בָּךְ: ^{סא} גַּם כָּל־חֲלִי וְכָל־מָכָה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עָלֶיךָ עַד הַשְׁמֹדָךְ: ^{סב} וְנִשְׁאַרְתָּם
 בְּמַתִּי מְעֻט תַּחַת אֲשֶׁר הֵייתָם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי־לֹא
 שָׁמַעַתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ^{סג} וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר־שָׁשׁ יְהוָה
 עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֹתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת אֹתְכֶם כֵּן יִשְׂשֶׁשׁ יְהוָה
 עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֹתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם וְנִסְחָתֶם מֵעַל

הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ^{סד} וְהִפְיֵצְךָ יְהוָה
בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֶה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֶה הָאָרֶץ וְעַבְדְּתָה שָׁם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יַדְעָתָ אַתָּה וְאַבְתִּיךָ עֵץ וְאֶבֶן:
^{סה} וּבְגוֹיִם הֵהֱם לֹא תִרְגֹּעַ וְלֹא־יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַף־רַגְלְךָ וְנָתַן
יְהוָה לְךָ שָׁם לֵב רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדֹאבוֹן נֶפֶשׁ: ^{סו} וְהָיוּ
חֲסִידֶיךָ תִּלְאִים לְךָ מִנְּגִיד וּפְחַדְתָּ לִילָה וַיּוֹמֶם וְלֹא תֵאֱמָר
בְּחַיִּיךָ: ^{סז} בִּבְקָר תֹּאמַר מִי־יִתֶּן עָרֵב וּבְעָרֵב תֹּאמַר מִי־יִתֶּן
בִּקָּר מִפֶּחַד לְבַבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחֹד וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
תִּמְרָאָה: ^{סח} וְהָשִׁיבְךָ יְהוָה | מִצָּרִים בְּאֻנִּיּוֹת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לְךָ לֹא־תִסִּיף עוֹד לִרְאֹתָה וְהִתְמַכְּרָתָם שָׁם
לְאִיבֶיךָ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קָנָה: ^{סט} אֱלֹהֵי דְבָרִי
הַבְרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בָּאָרֶץ מוֹאָב מִלִּבְד הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת אִתָּם בְּחָרֵב:

המלך גולל את הספר תורה, ומברך שמונה ברכות:

ברכה ראשונה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת
וַחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

השומעים עונים:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברכה שניה:

רִצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה, וְתַרְצָה הָעֲבוּדָה בְּדָבִיר בִּיתְךָ, וְאַשִּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן,
וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתְךָ לְבָדָךְ בִּירְאָה
נִעְבּוֹד:

השומעים עונים:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברכה שלישית:

מִזִּדִּים אֲנַחֲנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ,
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ
וְנִסְפָּר תִּתְּלָתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֵׁךְ שֶׁבְּכָל יוֹם
עֲמָנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת,
עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרַיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ
לָךְ: וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֶךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ
מִלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה,
וְיִתְּלִלוּ וְיִבָּרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם
כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוּעֵתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֵלָה, הָאֵל
הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְחֻדְרוֹת:

השומעים עונים:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברכה רביעית:

אֶתְּהָ בְּחֶרֶתְנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶחָבֶת אוֹתָנוּ
 וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת,
 וְקִנְדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדָתְךָ,
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָ: וְהַתֵּן לָנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
 וְיָמֵנִים לְשִׁשּׁוֹן, אֶת יוֹם חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה, זְמַן
 שִׂמְחָתָנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ,
 וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵינוּ
 וּפְקֻדּוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן
 דָּוִד עֲבֻדְךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, וְזִכְרוֹן
 כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה,
 לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
 בְּיוֹם חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה, זְכֹרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
 לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
 טוֹבִים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חֹם וְחֲנּוּן,
 וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל
 מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׂיאוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ,
 לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
 וְאַמַּרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתַן חֻלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ, וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבִשְׁשׂוֹן מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ
 וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקִּדְּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים:

השומעים עונים:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברכה חמישית:

מתפלל על המקדש שיעמוד, וחותב:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַשּׁוֹכֵן
 בְּצִיּוֹן:

השומעים עונים:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברכה שישית:

מתפלל על ישראל שתעמוד מלכותם, וחותרם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
 בְּיִשְׂרָאֵל:

השומעים עונים:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברכה שביעית:

מתפלל על הכהנים שירצה ה' עבודתם, וחותרם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּקַדֵּשׁ
 הַכֹּהֲנִים:

השומעים עונים:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברכה שמינית:

מתחנן ומתפלל כפי מה שהוא יכול, וחותם:
הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל שְׁעַמּוֹ צְרִיכִין
לְהוֹשִׁיעַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה:

השומעים עונים:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ספר המצוות להרמב"ם

מצות עשה ט"ז

היא שצונו להקהיל את העם ביום השני של סכות במוצאי שמטה ולקרוא קצת פרשיות ממשנה תורה באזניהם והוא אמרו (דברים לא יב) 'הקהל את העם האנשים' וגו' וזו היא מצות הקהל. ואמרו בקידושין (לד.) כל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. והקשו והרי הקהל דמצות עשה שהזמן גרמא ונשים חייבות ובארו בסוף המאמר אין למדין מן הכללות. וכבר נתבארו משפטי מצוה זו וכל מי יקרא ואיך יקרא ואי זה דבר יקרא בפרק ז' מסוטה.

ספר החינוך

מצוה תרי"ב

מצות הקהל במוצאי שביעית:

שנצטוונו שיקהל עם ישראל כולו אנשים ונשים וטף במוצאי שנת השמטה בחג הסוכות ביום שני בחג ולקרוא קצת מספר משנה תורה באזניהם שהוא אלה הדברים, ועל זה נאמר (דברים לא יב) הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגו'. וזאת היא מצות הקהל הנזכרת בתלמוד כענין שאמרו בראשון של קדושין (לד.), והרי הקהל דמצות עשה שהזמן גרמא הוא ונשים חייבות, ופירשו בסוף הענין, אין למדין מן הכללות, כלומר שהאמת שהנשים חייבות בזאת המצוה:

משרשי המצוה, לפי שכל עיקרן של עם ישראל היא התורה, ובה יפרדו מכל אומה ולשון להיות זוכין לחיי עד תענוג נצחי שאין למעלה הימנו בנבראים, על כן בהיות כל עיקרן בה ראוי שיקהלו הכל יחד בזמן אחד מן הזמנים לשמוע דבריה ולהיות הקול יוצא בתוך כל העם אנשים ונשים וטף לאמר מה הקיבוץ הרב הזה שנתקבצנו יחד כולנו, ותהיה התשובה לשמוע דברי התורה שהיא כל עיקרנו והודנו ותפארתנו, ויבואו מתוך כך לספר בגודל שבחה והוד ערכה ויכניסו הכל בלבם חשקה, ועם החשק בה ילמדו לדעת את השם ויזכו לטובה וישמח ה' במעשיו, וכענין שכתוב בפירוש בזאת המצוה ולמען ילמדו ויראו את ה':

מדיני המצוה מה שאמרו זכרונם לברכה שהמלך הוא היה המחוייב לקרוא באזניהם. ובעזרת הנשים היה קורא, וקורא כשהוא יושב ואם קרא מעומד הרי זה משובת. ומהיכן הוא

קורא מתחלת ספר אלה הדברים עד סוף פרשת שמע ישראל, ומדלג לווהיה אם שמוע, וגומר אותה פרשה, ומדלג לעשר תעשר וקורא מעשר תעשר על הסדר עד סוף ברכות וקללות עד מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב, ופוסק:

וכיצד הוא קורא, תוקעין בחצוצרות בכל ירושלם, ומביאין בימה גדולה, ושל עץ היתה, ומעמידין אותה באמצע עזרת נשים, והמלך הולך ויושב עליה כדי שישמעו קריאתו, וכל ישראל העולים לחג מתקבצים סביביו. וחזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנו לסגן והסגן נותנו לכהן גדול והכהן גדול נותנו למלך כדי להדרו ברוב בני אדם. והמלך מקבלו כשהוא עומד ואם רצה יושב, ופותח ומברך כדרך שמברך כל קורא בתורה בבית הכנסת וקורא הפרשיות שאמרנו ומברך לאחריה כדרך שמברבין בבתי כנסיות, ומוסיף שבע, ואלו הן, רצה ה' אלהינו בעמך ישראל וכו', ומודים אנחנו לך, אתה בחרתנו מכל העמים עד מקדש ישראל והזמנים כדרך שמברכין בתפלה, הרי שלש ברכות כמטבען. רביעית, מתפלל על המקדש, וגומר בה השוכן בציון. חמישית, מתפלל על ישראל שתעמוד מלכותם וחיותם הבוחר בישראל. ששית, מתפלל על הכהנים שירצם האל, וחיותם בה מקדש הכהנים. שביעית, מתחנן ומתפלל בה כפי מה שהוא יכול וחיותם בה הושע ה' את עמך ישראל שעמך ישראל צריכים להושיע ברוך אתה ה' שומע תפלה:

ונוהגת מצוה זו בזמן שישראל על אדמתם:

ועובר על זה בין איש בין אשה ולא בא במועד הזה לשמוע דברי התורה, וכן המלך אם לא רצה לקרות בטלו עשה זה. וענשם גדול מאד, כי זאת המצוה עמוד חזק וכבוד גדול בדת:

עח

סדר

הקחל